JULY 12, 1968 — No. 861 — 23rd YEAR OF PUBLICATION

Rev. J. W. Van Weelden, Jan.
...eadsmuire Ave.,
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

TELESKOOP

Europa's eenheid

Iemand is niet in Zaandam geweest, als hij niet tevens een kijkje heeft genomen in het huis dat Tsaar Peter de Grote heeft bewoond, toen hij tijdelijk in Nederland woonde ,om er een vak te leren. Velen hebben dit huisje gezien maar niet velen hebben vermoed, dat het grote Rusland nog eens hieraan refereren zou als een springplank voor nauwere samenwerking in Europa.

De buitenlandse correspondent van het Russische dagblad **Pravda**, Mr. Yuri Zhukov, heeft in Nederland zijn vakantie doorgebracht en van die gelegenheid heeft de **Haagse Post** gebruik gemaakt om hem een interview af te nemen. Het gesprek was allervriendelijkst en Mr. Zhukov heeft getracht alle vrees voor een mogelijke Russische overheersing uit te bannen. Wij moeten er naar streven, zei Mr. Zhukov, om in Europa een grote familie te vormen. En daar hoort Rusland ook bij. Heeft de Rus Tsaar Peter de Grote hier niet gewoond en hebben de Nederlandse zeelieden vroeger niet op St. Petersburg gevaren? Weet je, wilde Mr. Zhukov maar zeggen, dat band tussen ons is in de historie al gegroeid en de Europeanen moeten niet zo naar Amerika kijken als hun bondgenoot. Met elkaar kunnen wij in Europa minstens even sterk, zo niet sterker worden dan Amerika. Als het begin van zulk een samenwerking wees hij op de vestiging van de Franse Renault en de Italiaanse Fiat autofabrieken, die filialen in de Sovjet Unie hadden gesticht.

Het valt moeilijk te beoordelen of de opvattingen van Mr. Zhukov veel indruk in Nederland en in Europa hebben gemaakt. Maar wat Mr. Zhukov zei, kon wel eens de gedragslijn betekenen van de Russische regering. **Pravda** is tenslotte het partij-orgaan van de Russische Communisten en de mensen die voor **Pravda** werken weten doorgaans aardig goed te vertolken wat er in het Kremlin leeft. Stuurt Rusland het dus daar op aan? Is dit ook een uiting van het begeren van co-existentie? Is dit de richting, waarin de geschiedenis zich zal ontwikkelen?

Het is erg moeilijk om voorspellingen te maken. Het is wel duidelijk dat de Russen de tijd hebben en dat zij in de uitvoering van hun plannen vrijwel nooit haast hebben. Bij hen is uitstel geen afstel. Wat zij zich als doel hebben gesteld, bereiken zij doorgaans wel, ook al kost het tijd. Misschien ligt dat wel in hun volksaard en wat dit betreft wijken zij dan wel sterk af van de gemiddelde Europeaan.

Het is te hopen, dat men in Europa wakker blijft. Misschien is Rusland wel een goede partner en misschien is er met hun samenwerking wel een sterker Europa op te bouwen, vooropgesteld, dat dit nodig is. Maar het Russische volk wordt door Communisten geregeerd en men mag zich in Europa wel goed rekenschap geven van de mogelijkheid, dat nauwere samenwerking met Rusland, althans met het huidige Rusland, de kans in zich bergt, dat met die samenwerking men het Trojaanse paard binnenhaalt. Is dit eenmaal zover, dan is een terugkeer niet meer mogelijk.

★

Vijfjarenplan

Vergissen wij ons niet, dan was het de Amsterdamse professor Miskotte die indertijd het idee gelanceerd heeft om een vijfjarenplan voor predikanten in te voeren. Zowel de gemeente als de predikant zouden dan na 5 jaar de optie hebben om te besluiten of zij bij elkaar zouden blijven of elkaar vaarwel zouden zeggen.

Nu is er in Californië een psycholoog, die eenzelfde voorstel heeft gedaan ten aanzien van getrouwde mensen. Hij stelde voor dat man en vrouw in het huwelijk treden voor de tijd van vijf jaren, waarna zij beslissen of zij een volgende vijf jaren het met elkaar aan durven of aan willen.

Een verslaggever van ons plaatselijk dagblad heeft de moeite genomen, om acht verschillende mensen te vragen wat zij van dit plan dachten. De ondervraagden waren niet uitgezocht maar voor de vuist weg gekozen, mannen en vrouwen dooreen. Slechts één van de acht vond het een goed idee, maar dit was een gescheiden man. De andere wezen het af, zij het dan dat de een zich krachtiger uitdrukte dan de ander.

En dit is maar goed ook. Stel dat zoiets populair zou worden, dan zou niet alleen de zelfzucht van de mensen een "boost" krijgen, maar het zou een ramp voor de samenleving zijn. Als wij alleen maar denken aan de kinderen, die uit deze huwelijken geboren zouden worden. Zij zouden geen tehuis meer hebben, zij zouden het bestaan van een gezin vrijwel niet kennen, hun respekt voor ouders zou verdwijnen. En als men het gezin op deze wijze aanrandt, dan is er voor de toekomst van het gehele volk te vrezen.

Dat een psycholoog dat niet ziet!

★

Het onpopulaire celibaat

Nederland krijgt een zekere bekendheid wat betreft de eigen weg, die Rooms Katholieke geestelijken wensen te gaan in afwijking van de orders van Rome. Wordt iemand tot priester of non gewijd, dan moet hij of zij onder meer de gelofte van celibacy afleggen, hetgeen zeggen wil dat hij of zij niet in het huwelijk zal treden.

Er zijn speciaal in Nederland al meer geestelijken die op hun belofte terug komen. Een onderzoek heeft uitgewezen, dat van de 180 geestelijken, die kortgeleden hun belofte hebben gebroken, er 42 binnen een jaar trouwden, 46 binnen twee jaar, en 15 binnen drie jaar. De rest verklaarde trouwplannen te hebben.

Het verschijnsel doet zich echter niet alleen in Nederland voor. Vele Franse priesters ondersteunen de houding van hun Nederlandse collega's, evenals West-Duitse. Onder de West-Duitse adspirant priesters bestaat, naar het heet, een sterk bezwaar tegen het celibaat.

Het is niet gemakkelijk in het burgerleven te worden ingevoegd, indien men tot de geestelijke stand heeft behoord. Van kerkelijke zijde kan men niet veel hulp verwachten. Bovendien heeft men geen enkele opleiding voor een plaats in het burgerleven gehad. Herscholing is meestal vereist. Van degenen, die kortelings de geestelijke stand verlieten, is slechts 47 percent er in geslaagd een betrekking te vinden.

Het verschijnsel heeft blijkbaar eveneens tot gevolg, dat de belangstelling voor de geestelijke stand ernstig afneemt. In Groningen bijvoorbeeld zijn slechts negen van de 181 priesters onder de 30 jaar. Zeventig van hen zijn tussen de 50 en 60, en 40 zijn ouder dan 60 jaar. Voor de eerstvolgende vier jaar zullen geen priesters met hun opleiding gereed komen.

Tenzij de paus een andere beslissing neemt ten aanzien van het huwelijk van geestelijken, ziet de naaste toekomst er voor de R.K., speciaal in Nederland, weinig hoopvol uit.

Indonesia: Land of surprises ❷

by Dr. Paul Schrotenboer

Bridges in Indonesia

Entirely unexpectedly, bridges assumed an important role in my short stay in Indonesia. It was not that the bridges there are larger and more majestic than those in other countries. Quite the contrary, the bridges in Indonesia are generally small and often old and inadequate. Many are in a state of disrepair. Others stand out by being absent.

Bridges occupied a considerable part of our conversation too. They even determined to an extent the place where I would stay during the week I spent on Sulawesi. Before I tell about those which were not there, a word about a grand exception: the bridge in Palembang on South Sumatra.

A Bridge of Good Will

Palembang is proud of its great suspension bridge. It carries motor, cart and foot traffic over the Musi river, from one section of the city to the other. Its most notable feature, however, is not its suspension design, for that is not unique, nor its size, for many are larger. It is noteworthy because it was built by the Japanese as a sign of good will after their occupation of Indonesia. The bridge is a daily reminder of improved international relations between the two nations.

Under the bridge the sampans slowly make their way. Along the shores nearby boat dwellers ply their vegetable trade. Not far away is the town pasar or market. Amid a style of living that bears all the marks of a developing Eastern country, the bridge dominates the landscape and points to a better way of living. It deserves mentioning because there are so few like it in the island nation of 112,000,000 people.

Under the bridge

In a city in East Java we became acquainted with a christian social worker. He told us eagerly about his work, about the poverty of the people, about the homeless and the sick. He drew a pathetic picture of the indigent people. We saw the circumstances for ourselves a week later when we drove to the airport at about 4:00 a.m. Along the streets hundreds of people were sleeping on the cement or in doorways. Some were sleeping in their pedicabs. Among the homeless and bedless were children and infants. Some stirred as we passed, no doubt they could not sleep soundly anyway. But never a cry or complaint.

The social worker told us in particular about people who had found a 'home' under the bridge in the middle of town. He offered to show us in the evening and we accepted the invitation.

This bridge was a low cement structure of perhaps a hundred feet in length. It was supported by two huge cement cross tiers at both sides of the stream, right at the water's edge. At right angles to the tier, reaching toward the bank, were massive cement supports about two feet thick with a meter's width between. The bridge itself was about eight feet above the ground. The ground was damp, for the river was not far away and the water was not much lower. After a heavy rain the whole area floods a meter deep.

Landscape with bridge on Celebes (Sulawesi).

The space between the cement supports provided a home for various families. Yes, here, under the bridge, in spaces one meter wide and three meters long, a colony of homeless people, whole families with children and aged lived. The social worker introduced us to the leader, a man who spoke Dutch easily. He explained how he had come into his misfortune. He wondered whether someone in the Netherlands might not help. Next to his spot, which he shared with his wife and two sick children, was the room of a young prostitute. Her room was lit by candle and a curtain could be drawn to cover the opening. Here she made her living at night and slept during the day.

After our visit to the colony, the social worker arranged for the sick children to be taken to the hospital. They had never lain in bed before their whole lives. Soon the government would give the people a parcel of ground in which to build. Living under the bridge is a low point in Indonesian poverty.

When you see this with your own eyes, then you know that the description of the misery and want in Indonesia is no exaggeration.

Sumba Bridges

The island of Sumba has only one bridge which the natives gladly show to travelers. This is located near Waingapu on the road between town and airport. The other bridges the islanders would rather not talk about, sometimes because they are in dilapidated conditions and sometimes they are not there.

We traveled by jeep during the rainy season from Waingapu to Waikabubak. Some 15 kilometers along the way, as we descended the hill toward a stream, we noticed that the bridge was unusable, in fact it has been that way for many years and a narrow detour led along side the approach to the bridge, downward toward the creek bed. There, on the side of the road, was a stalled truck which had been left until repairs could be made to its motor. Just as our jeep was about to descend we spotted another large truck which had tried to maneuver its way around the stalled vehicle but could not make the turn. To help the truck take a shorter turn a long thick rope had been attached to its front bumper and some 30 young people were pulling on the rope to swing the front end around so that it could proceed. The going was slow and the turn was almost made when the rack of the one truck caught on that of the other. Now it was necessary to move the stalled truck, the one with the partly disassembled motor. While a dozen or more pushed, two fellows turned the motor by crank and the vehicle inched forward. In a few minutes the necessary three feet had been covered and the other truck could pass and so could we.

In Sumba, fortunately, the bridges were still passable or the streams were not too deep to allow the jeep to ford them. Missionary Henk Olde explained that if the water reaches higher than the bottom of the door the chauffeur disengages the fan of the motor before crossing to keep the motor dry. Such measures all take time, but progress can be made.

The Bridges That Weren't

Sulawesi was not so fortunate. On this large island in the north the road between Makassar and Mamasa was just not passable. Not only one but several bridges were missing. I was informed upon arrival that there was no way to travel to Mamasa and return to Makassar in time to fly to Surabaya six days later. This was a disappointment because I had wanted to visit the headquarters of the Geredja Toradja Mamasa, product of the mission of the Christelijke Gereformeerde Kerken in the Netherlands. But I resigned myself to the necessity of spending the week in the city of Makassar.

The absence of bridges there was a much greater handicap to the Mamasa churches than to me. Several thousands Toradjas had migrated south to Makassar and there had established congregations among the predominantly Islamic Makassar and Bugenese tribes. They felt cut off from Mamasa like a child separated from his mother. The lack of transportation and communication worked like a strong depressent upon the life of the church.

This became apparent the first evening when I talked to members of the churches in a special gathering after the worship service. One of the men of the church, a policeman by profession, said in rather forceful terms and a very determined manner that I should go to Mamasa, bridges or no bridges. He was well aware that the bridges were out but I should go, trusting in God that He would open the way. A party would go with me and the people in Makassar would pray to God that I return safely and on time to take the plane to Java.

I was nonplussed. Of course I was willing to go, for I had wanted that in the first place. I stated that I would do what the persons in charge of my schedule there decided. They said it was simply out of the question and so I put it out of my mind. That settled it for the evening.

The policeman was a very persistent fellow, however, and the following evening he again brought up the subject. His concern was that somehow those bridges should be rebuilt and commerce restored between Mamasa and Makassar. Perhaps I could help. Were there

(Continued on page 3)

Zomerdienst van Calvinist-Contact

WEGENS VAKANTIE ZAL ONS BLAD NIET VERSCHIJNEN OP 26 JULI A.S.

Zoals gewoonlijk daalt het aantal advertenties gedurende de zomermaanden beduidend. Ons blad zal daarom gedurende enige weken in acht pagina's verschijnen in plaats van de gebruikelijke twaalf pagina's. Wij doen onze lezers daarmee niet tekort, want de hoeveelheid lectuur blijft vrijwel gelijk. Zodra de hoeveelheid advertenties weer normaal wordt, zullen wij weer met 12 pagina's uitkomen.

The Bible School Movement in Canada

by Rev. J. D. Tangelder

What are some of the Canadian Bible Colleges like? What makes them "tick"? In order to give the readers some idea, I will give a brief description of three Canadian Bible Colleges. The first one for our subject of discussion is the Full Gospel Bible Institute, affiliated with the Apostolic Church of Pentecost of Canada Incorporated. This school was founded in 1944 when a group of men felt led by God to have a place where young men and women could come to devote themselves to the study of the Word of God. The school had a very small beginning with five students and very limited facilities. The small school prospered and today the campus boasts of ten buildings, including three dormitories (two are converted houses), chapel, three faculty residences, dining hall, administration building and last year a modern classroom building was erected. The student body has grown from 5 to 130. F.G.B.I. is situated in Eston, close to the hills of the South Saskatchewan River. This location "makes possible a wide variety of good clean, healthy recreation. Skiing, tobogganing, skating and hiking all form part of the varied program." (1) The curriculum consists of a three year Bible course. The emphasis is placed upon prophecy, the second Christ, and the gifts of the Holy premillennial coming of Jesus Spirit. F.G.B.I. takes its place in the ranks of the Holiness movement. However, it does promote some doctrines different from the original Holiness movement. Baptism is by immersion in the name of the Lord Jesus Christ and not in the name of the Triune God. Speaking in tongues and divine healing also do have their place in their body of doctrine.

Where do the students go after graduation? The Apostolic Church Of Pentecost uses them in their church and mission programme in Canada and abroad. Presently there are about 50 or more adult missionaries in the field in Japan, Formosa, Mexico, India, Central and West Africa and Israel.

The second school for our subject of consideration is Prairie Bible Institute, Three Hills, Alberta. This is the largest, interdenominational school in Canada. It is very influential in Fundamentalistic circles.

In the winter of 1921-22, Bible teaching classes were held on a farm in Three Hills. A real interest for a Bible school was awakened and a letter of appeal was sent to Dr. W. C. Stevens of the (then) Midland Bible School of Kansas City, asking him if he could send a teacher. Dr. Stevens presented the need before a young graduate of his school. L. E. Maxwell responded and came to Alberta in 1922 and has been there ever since. (2) The institution has experienced a fabulous growth since it started its expansion program in the spring of 1924, on the edge of a small Albertan village of about 500 people. The institute has now 94 buildings on the campus, including six student dormitories, high school, grade school, chapel, a large tabernacle, high school auditorium, etc. (3)

It has its own printing plant where The Prairie Overcomer, edited by Mr. Maxwell, and the Young Pilot, edited by Mr. Ted Rendall, are being produced. The Institute has its own power generation plant.

The members of the P.B.I. staff do not receive a regular salary. They are not promised any salary, but are provided housing, utilities, food, medical care, and each regular staff member shares equally in gifts designated for the "Staff Fund", which are distributed at the end of each month. The distributions to the staff average about $15.00 per month. (4)

The graduates of P.B.I. either go back to "secular" work or join the forces of Faith Mission societies, work as pastors, evangelists, colporteurs, etc. The missionary outreach is very extensive. 1503 serve as foreign missionaries to 82 countries under 75 missionary societies. 949 more are serving as pastors and in other types of Christian work. (5)

P.B.I. is strongly pietistic and fundamentalistic in its outlook. P.B.I. has no church consciousness. It says "This school is denominationally unrelated, yet is is definitely not anti-denominational." (6) The students who come to P.B.I. indicate by their coming their preference for a non-denominational school. The claim is made that ". . . whoever has unyielding sectarian principles will not be satisfied with this school just because it is not sufficiently partial to his group to satisfy him." (7) For this reason, even several fundamentalists hesitate to support this school. Loyalty to a denomination is discouraged. As long as you are saved and belong to an evangelical group or church, or to neither one a these, everything is fine.

Doctrinally, P.B.I. leans strongly towards Arminianism and advocates in no uncertain terms the second premillennial coming of Christ. In this school the concept of the covenant is completely lost. Baptism of the children of the covenant is unheard of. The dramatic experiences of conversion appear to be normal in the school. This attitude is reflected even in their "Application For Admission (Preliminary)" form. Not only is the prospective student asked when he was converted but also to write a brief account on the details of his conversion.

Another Bible school as a subject for our consideration is the Toronto Bible College, the oldest Bible College in Canada. Seventy-four years ago, T.B.C. was founded. From its very small and humble beginning in 1894, it has grown to a very fine College of good academic standing with teachers of high caliber. This is also the only College in Canada, as far as I know, which recommends the works of Berkouwer, Overduin, and Schrotenboer, Dr. L. Berkhof's Systematic Theology is a required textbook in the Theology course, taught by Rev. R. B. Strimple, a graduate of Western Theological Seminary.

The key elements of the college's philosophy of education are as follows: It is theocentric. The starting point of the philosophy of education is the proposition that God is the living and the true God, and the Bible His Word. The goal of education is to worship and serve God. It is also Christocentric and seeks to conform the students to the image of Jesus Christ. The curriculum is God's Word and God's world. This is the only Bible college in Canada which has included the words "God's World." Rev. R. B. Strimple said ". . . all education must be Bible-centered and world related . . . We study God's world because it is His world, and, therefore, when we learn of anything we learn of God." (8) The position of the College on education is refreshing and should gladden the hearts of all Reformed Christians.

Graduates from T.B.C. serve as pastors of Baptist, Associated Gospel Churches, Gospel Chapels, and as missionaries under various Faith and Denominational boards. One of the better known graduates is Miss Jane Scott, regular contributor to the religious section of the Telegram and other newspapers.

T.B.C. won't have its name too much longer. The institute stands on the threshold of a great new adventure. The College has amalgamated with the London College of Bible and Missions, and beginning with the new school year (September 1968) the amalgamated school will be called Ontario Bible College, located at the old T.B.C. campus. In September, the two alumni associates will form one great association of about 3,500 living members.

T.B.C. is unique in many ways. It is not only the oldest Canadian Bible School, but it has combined also excellent academic qualities with a very strong evangelistic fervor.

It is of course impossible to write something about every Bible College which sent me information. I do trust that this brief look at 3 of the 61 Bible Schools has given the reader an idea what the schools in general are like.

Where should our Reformed young people go who have no college training and desire to spend three years of their life in the training of God's Word? My answer is of course — the Reformed Bible Institute. Not only are the graduates guaranteed a Reformed orientated training, but a warm evangelical spirit and good academic standing as well. Yes! The Christian Reformed Church has a Bible Institute and I thank God for the work it is doing. The Institute has a real desire to win the lost for Christ and His church. The graduates I know have a very evangelical spirit. Let us support our R.B.I. in our prayers and giving.

There are some questions which I have in mind about R.B.I. though. Where can the graduates go for their service in God's vineyard? Do we make sufficient use of our R.B.I. graduates? I wonder. I am sure that they could be used in greater numbers than they have been until now. Why cannot we have R.B.I. graduates for harbour chaplains, ministers of evangelism with a special status, special youth ministries? I would suggest that the Christian Reformed Church makes a thorough study on the relationship between the R.B.I. graduate and the various ministries of the church with the purpose of giving the graduate greater opportunities in the ministries of the Church.

---

(1) Full Gospel Bible Institute. Prospectus 1966. p. 14.
(2) With God On The Prairies. p. 16.
(3) Ibid. p. 25.
(4) Ibid. p. 27.
(5) Prairie Bible Institute. 1968-1969 Catalogue Bible School High School. p. 22.
(6) Ibid. p. 9.
(7) Ibid. p. 10.
(8) T.B.C. Evangelical Recorder. Vol. 72, No. 3, September 1966, p. 7.

VROUWENKWALEN

als te sterke, onregelmatige, pijnlijke, te zwakke menstr., witte vloed, overgangslasten, moeheid, rugklachten, zenuwzwakte enz. eisen onze onschad. geneeskruiden. Desgew. verpakking blanco. Broch. en inl. gratis. 42-jarige praktijk. Meldt Uw ziekte uitvoerig aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

U HEBT UW MAN VERLOREN: WAT NU ?

Het is gebleken dat er vooral onder hen die nog niet zo lang in Canada zijn, veel onzekerheid bestaat over wat het Canada Pension Plan betekent voor hen die hun man verloren hebben. Om in de behoefte aan een duidelijker inzicht te voorzien zal Canadian Scene in samenwerking met het departement een aantal korte gevallen beschrijven met fictieve namen.

Toen Sid Jones een paar maanden geleden met zijn melkauto over Highway 401 reed, raakte hij zijn stuur kwijt. De auto vloog van de weg af en belandde in de greppel. Sid overleed ter plaatse.

Zoals zo vaak gebeurt in dergelijke gevallen wist Freda Jones weinig of niets van haar man's zaken af en zij wist geen raad met al haar problemen. Een paar weken later bracht zij op advies een bezoek aan het kantoor van het Canada Pension Plan waar zij tot haar verrassing hoorde dat zij in aanmerking kwam voor een Weduwe Pensioen en voor een uitkering voor de kinderen (Widow's Pension" en "Orphan's Benefits"). Bovendien heef zij recht op een **Lump Sum Death Benefit** (uitkering bij overlijden).

Voordat zij dat echter vernam had zij zich gedurende enkele weken vertwijfeld afgevraagd wat zij moest doen om in haar onderhoud en dat van haar kinderen te voorzien. De uitkeringen die haar in het kader van het Canada Pension Plan zullen worden verstrekt maken het een stuk gemakkelijker.

Waar heeft Uw gezin recht op als U iets zou overkomen? Weet Uw vrouw daar alles van? Weet U het zelf?

Wat U dient te weten over het Canada Pension Plan

De uitkeringen worden gedaan aan overblijvenden van hen die voor hun overlijden tenminste één keer premie aan het Canada Pension Plan hebben betaald in 1968, het derde jaar dat het C.P.P. in werking is.

De weduwe van een werknemer die ongeveer $425 per maand verdiende heeft recht op een uitkering van $510 bij het overlijden en een Weduwe Pensioen van $65 per maand.

Het Plan betaalt verder $25.50 per maand voor de eerste vier kinderen en $12,75 voor verdere kinderen.

Naar schatting ontvangen de overblijvenden van een 35-jarige vader met drie kinderen, die per jaar $81 betaalde aan premie, een totaal bedrag van $141.50 per maand, bestaande uit een weduwen pensioen van $65 en $25.50 voor ieder kind.

Ofschoon het nog acht jaar duurt voor personen die de leeftijd van 65 jaar bereiken het maximum bedrag van $104 aan Canada Pension zullen ontvangen, wordt met de bepaling van de uitkeringen aan overblijvenden gedaan alsof de gestorvene ten tijd van zijn overlijden recht had op de volle $104.

Weduwen onder 65 jaar: Een pensioen van $35 tot $65 naar gelang het inkomen van haar man als zij weduwe wordt tussen het 45ste en 65ste levensjaar, als zij weduwe wordt op jongere leeftijd en van haar afhankelijke kinderen of ongelukkige kinderen heeft, of als zij weduwe wordt onder de 45 jaar en zelf ongelukkig is of later ongelukkig wordt. Als zij weduwe wordt onder de 45 jaar en geen kinderen heeft varieert het pensioen van $3.50 tot $59.

Weduwen van 65 jaar en ouder: Volledig pensioen van $63.50 en een ouderdomspensioen van $76.50 zodra zij daarvoor in aanmerking komt. Totaal $140.

Een weduwe die hertrouwd: Het weduwe pensioen houdt op, maar de uitkeringen worden hervat bij overlijden van de tweede echtgenoot.

HULP VAN GEREF. KERKEN IN GRIEKENLAND

Voor hulp in Griekenland heeft het gereformeerd werelddiakonaat f 80.000 uitgetrokken. Het gaat hier om de financiering van het werk van de noodlijdende Evangelische Kerk van Griekenland en de bouw van verpleegruimten voor bejaarde Armeense vluchtelingen.

De Evangelische Kerk is in Griekenland een zeer kleine minderheidskerk, die een bijzonder moeilijk bestaan leidt naast de machtige orthodoxe staatskerk. Deze verzet zich met alle mogelijke middelen tegen de ontwikkeling van reformatorisch kerkelijk leven. Een groot deel van de evangelische kerk in dit land bestaat uit grieken, die destijds in Turkije met de Amerikaanse zending in aanraking waren gekomen en daardoor protestant geworden.

De hulp van de gereformeerde kerken is voornamelijk bestemd voor de doorgaans uiterst armoedige vluchtelingengemeenten in de dorpen. Onder andere zal men er in nood verkerende predikanten steunen, enig jeugdwerk in zomerkampen mogelijk maken en bijdragen in de reparatiekosten van enige kerkgebouwtjes.

Verder financiert men de bouw van een nieuwe vleugel bij het Armeens christelijk bejaardentehuis in Athene. Het gaat hier om kamers voor zieke en geestelijk gestoorde bejaarden, die vanwege hun armoede door ziekenhuizen geweigerd worden. Het bejaardencentrum wordt geleid door medewerkers van de Morgenlandzending.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called:

by Abbotsford, B.C., as second minister, Rev. Louis M. Tamminga of Sioux Center, Iowa.

Candidate John Veenstra of Grand Rapids, Mich., cannot consider a call since he will pursue his theological studies at Chicago Theological Seminary.

THE COLLINGWOOD
CHR. REF. CHURCH

extends a hearty welcome to all vacationers in the Collingwood and Wasaga Beach area and invites you to join us in our

Worship Services at
10 a.m. and 3 p.m.

Please note, every 4th Sunday of the month the morning service is at 11 a.m.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF
(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, GNT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL— AMSTERDAM
$335.—
met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

ATTENTION ALL ONTARIO SUNDAY SCHOOL TEACHERS

Come to the

11TH ANUAL SUNDAY SCHOOL TEACHERS CONVENTION

On SATURDAY, JULY 13th, 1968 in BRANTFORD, ONT.

Convention theme: "ARE WE GOOD TEACHERS?"

Registration at 9:00 A.M. in Church Hall (next to the Church).
Morning speaker: Mr. H. Hoekstra.
Topic: "How to be a good Sunday School Teacher".
3 Sectional Speakers in the afternoon:
Mr. H. Hoekstra, Mr. W. Willink, Rev. P. VanKatwijk.
Banquet at 6 o'clock P.M.
Inspirational speech by Rev. R. Praamsma.
Topic: The Sunday School Teacher's Challenge!

COME AND SEE WHETHER OR NOT YOU ARE A GOOD TEACHER.

Als de baby binnenkomt...

de rest hangt er van af van wat de baby aan heeft!

Een baby is het mooiste bezit: pronk er mee! Wij hebben een grote collectie babykleertjes die van elke baby een pronkjuweel maken.

Bekijk de collectie eens bij Uw Nederlandse leverancier.

IMPORTEUR:

JANKOK LIMITED

5250 Yonge St. WILLOWDALE, ONT. Tel. BA 1-6051

Hebt U handelsgeest? Wij zoeken WEDERVERKOPERS van onze artikelen over geheel Canada. Vraagt inlichtingen.

THE BEST CIGAR!
100% TOBACCO

HOFNAR

CANADIAN DISTRIBUTORS: Top's Importing Limited, Grimsby, Ont. | Top's Importing (B.C.) Ltd. Vancouver, B.C.

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Friday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

OECUMENE (I)

Het jaar 1968 staat zeker in het teken van de oecumene. Wij denken nu niet in de eerste plaats aan de Reformed Ecumenical Synod, die dit jaar bijeen komt, maar meer aan de Fourth Assembly of the World Council of Churches. Deze is thans bijeen in de Zweedse plaats Uppsala, waar 2250 mensen van alle delen van de wereld zich bezinnen over de taak en de plaats van de kerk in de wereld.

De onderwerpen, die op de agenda staan, zijn zo veelomvattend, dat men niet mag verwachten, dat men hiermee klaar komt op deze vergadering. Er zal b.v. gesproken worden over de kerkelijke eenheid in een wegkwijnende (shrinking) wereld, de kerk in de zending, de rol van de kerk in de sociale en ecomonische ontwikkeling, de rol van de kerk in internationale verhoudingen, de eredienst aan God in een god-loze eeuw, een nieuwe levensstijl.

Nu is het ook niet de bedoeling, dat de vergadering van de Wereldraad het laatste woord over deze onderwerpen zal zeggen. Integendeel, aan de hand van rapporten die door verschillende commissies worden ingediend, zal de Wereldraad volstaan met het geven van aanwijzingen in welke richting men verder zal moeten. Wij zullen dus moeten afwachten, hoe die aanwijzingen zijn alvorens iets te kunnen zeggen over de richting waarin de Wereldraad gaat.

Maar de onderwerpen zelf geven wel enige aanleiding tot nadere overweging. Enerzijds ziet men in het Oosten (en wij denken nu voornamelijk aan Indonesië) een sterke opleving van het christendom. Denkende aan het Westen (en dan meer speciaal aan westelijk Europa en het Noord-Amerikaanse continent) kan moeilijk iemand onbezorgd de ontwikkeling gadeslaan. Het kerkbezoek loopt hard terug. Schrift en belijdenis worden al vrijer geïnterpreteerd. De scheiding tussen Kerk en Staat is uitgegroeid tot een scheiding tussen geestelijk en maatschappelijk leven. Aan allerhande verschijnselen zou men zeggen, dat de Kerk op haar terugtocht is. Temidden van deze verwarde toestand komen de kerken nu samen om met elkaar te spreken. Waarom? Welke motieven heeft men? Wat bedoelt men te bereiken met de oecumenische samenkomsten?

Als men deze vragen aan de deelnemers aan de conventie zou voorleggen zou men waarschijnlijk wel heel verschillende antwoorden krijgen. Maar als wij de antwoorden heel open zouden analyseren, zou het ons niet verwonderen, als er een zekere ongerustheid achter zat. Men voelt, dat de kerk niet meer helemaal meetelt, dat het leven zich dreigt te ontwikkelen zonder de invloed van de kerk. Maar die kerk wil zijn woord meespreken en om dit woord krachtiger te doen klinken komt men bij elkaar. Als tien mensen hetzelfde roepen, wordt

Synode-indrukken

❸

In dit slotartikel geef ik mijn impressies over de drie zaken, die kennelijk niet alleen het hoofd, maar ook het hart van de afgevaardigden raakten en voelbare spanningen opriepen: die van de bezwaren en protesten ingediend in verband met de leerbeslissingen van de vorige Synode (de z.g. Dekker-case); die van het verzoek van de Tiv Synode in Nigeria om een eigen Reformed Seminary te mogen hebben; en die van de overture-Fruitland vragend om een studiecommissie ten aanzien van nieuwe theologische denkbeelden over de H. Schrift ontwikkeld in een Hollandse zusterkerk.

Wat de eerst zaak aangaat, met grote blijdschap kan ik berichten dat de Synode na uitvoerige en herhaalde discussies tot een eenparige oplossing kwam, die alle daarin betrokkenen bevredigde en die, onder Gods zegen, kan leiden tot een beëindigen van de gerezen moeilijkheden.

Het eindbesluit van de Synode ziet er zo uit:

1. De Synode spreekt uit dat de Synode van 1967 geen dogmatische uitspraak deed inzake de leer van de verzoening. De "leeraangelegenheid" besproken in 1967 ontstond naar aanleiding van (pers)artikelen over de liefde van God en de verzoening. In de beslissing waartegen bezwaren zijn ingebracht vermaande de Synode de schrijver van deze artikelen wegens het gebruik van

H. Cat. antw. 37, 70; D. Leerr. I, 7; II, 9; III-IV, 7; V, 6).

b. De geheel enige verdiensten van Christus' dood voor de uitverkorenen (Ned Gel. Bel. art. 21; H. Cat., antw. 40, 67; D. Leerregels, I, 7; II, 8).

c. De zaligmakende krachtdadigheid (saving efficacy) van de liefde Gods en de dood van Christus ter verlossing van de uitverkorenen alleen.

d. De eenheid van het werk van Christus en van de H. Geest in de verlossing van de mens (H. Cat. antw. 53; D. Leerr. V, 7).

e. Dat "de toorn van God blijft op allen, die het Evangelie niet geloven" (D. Leerr., I, 4).

f. Dat "de dood van de Zoon van God de enige en volmaakte offerande en genoegdoening is voor de zonden; van oneindige kracht en waardigheid, overvloedig genoegzaam tot verzoening van de zonden der ganse wereld." (D. Leerr., II, 3)

—

Wat de tweede zaak aangaat, het mag bekend worden geacht dat onze kerken gudurende enige jaren op een beperkte schaal hebben samengewerkt met andere kerken in de T.C.N.N. (Theol. School van N.-Nigeria), maar dat ze tegelijkertijd aandrongen op de stichting van een "Reformed" Theol. School. Nu lag er een verzoek op de Synodetafel van de Synode van de Tiv-kerken, die we als zusterkerk erkenen, om zo'n School te mogen hebben. De zaak was heel ingewikkeld. Onze zendingsdeputaten waren er tegen dit verzoek in te willigen, maar tien van deze deputaten protestee den en waren er vóór. Het scheen voor de hand te liggen dit verzoek met blijdschap te begroeten, maar zendingsmensen waarschuwden voor het gevaar 'tribalism', dat achter dit verzoek kon schuilen. Over deze dingen werd uit den treure, en soms op emotionele wijze, gedebatteerd. Het eind van deze zaak was, dat de Synode een dubbele uitspraak deed. De eerste was:

De Synode, erkentelijk voor de begeerte van de Tiv-kerk naar Gereformeerde theologische instructie, neemt het verzoek van de Tiv-kerk in overweging en draagt aan de zendingsdeputaten op dit verzoek te bestuderen (re-evaluate) in het licht van de situatie op het zendingsveld, het plan tot reorganisatie van de zending en de grote behoefte aan herders (pastors), en dan een volgende Synode van advies te dienen.

Overwegingen:

a. Dit verzoek komt van een zelfstandige zusterkerk.

b. De uitvoering en de implicaties van de stichting van zulk een seminarie moeten zorgvuldig en diepgaand worden bestudeerd.

De tweede uitspraak, die ik hier niet volledig citeren zal, hield in, dat onze kerken actief blijven meewerken aan de T.C.N.N., door het ter beschikking stellen van Dr. Boer en financiële steun.

—

Tenslotte, iets over de overture-Fruitland, die ondersteund werd door classis Hamilton, terwijl ook classis Alberta North een dergelijke overture had ingediend. De Synodale commissie adviseerde afwijzend ten aanzien van beide overtures. Het standpunt van deze verzoeken werd tijdens de debatten aldus geformuleerd:

Dat de Synode en studiecommissie benoeme met de opdracht: a. de leerstellingen ten aanzien van de H. Schrift (vermeld in de overture-Fruitland en gepropageerd in onze internationale Reformed gemeenschap) te onderzoeken; en b. op de Synode van 1969 een rapport uit te brengen om deze Synode in staat te stellen zich een zuiver oordeel over deze leerstellingen te vormen en, als dit nodig blijkt te zijn, contact op te nemen met onze Nederlandse zusterkerken ten aanzien van deze leerstellingen.

Het afwijzend advies van de Synode-commissie was gegrond op de onderstelling dat het aannemen van de overture wantrouwen zou verraden ten aanzien van onze zusterkerken; en op het feit dat *theologen* misschien speciale denkbeelden hadden verkondigd, maar dat dit in genen dele betekende dat dit nu ook de *leer* was van onze zusterkerk. Hiertegen werd ingebracht, dat genoemde mannen vertrouwensposities innemen in onze zusterkerk; dat onze eigen studenten aan hun zorgen worden toevertrouwd; dat de fundamentele leer van de kerk in het geding is; en dat we niet door waterdichte schotten afgescheiden zijn van onze buren aan de andere zijde van de oceaan. Het eindbesluit was, dat de overture werd verworpen met ongeveer 75 tegen 55 stemmen.

Dit waren maar enige impressies van hoofdzaken; de stated clerk van de Synode, Dr. Danhof, zal nog een 'Digest' van de voornaamste besluiten aan de kerken doen toekomen; de kerkeraden zullen goed doen dit 'Besluitenboekje' zorgvuldig door te nemen.

L. Praamsma

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij de Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

Bridges in Indonesia

(Continued from page 1)

not many old bridges in the United States which could be used? They would not be adequate for American use but would surely be good enough for their road. Could I not perhaps raise the money for bridges?

As tactfully as I could, I explained that the purpose of my visit was to establish and promote good will with people in the church of the Reformed Ecumenical Synod. My task, as it were, was to build bridges of the spirit. My work was to establish a bond of understanding and love between the churches which confess and maintain the christian faith that is taught in the reformed confessions.

Gradually the idea got through that my work was to promote better relations and understanding of the churches. It struck home in the policeman better than I had expected, for in his third speech he stated that he realized that I could not build bridges because Christ is the bridge.

I felt as if I had been preached to, had even received a mild rebuke. If Christ is not the bridge, who is? Is that not what being a Mediator means? Is He not 'the way' by which man and God are brought together? Is He not the cohesive bond of man and man? He is the uniting power of the entire universe.

Christ is the Bridge

Precisely how concretely Christ is the bridge became clear to me on a visit to Central Java to the Nalan desa near Salatiga. It happened on a Saturday morning.

Pendeta Soesilo took a Dutch journalist and myself on a visit to two of the twenty desas surrounding Salatiga in which groups of Christians have been formed. We would see how the church reaches out to the people in the country-side with the gospel. It was a gripping experience. First we went to the Randuares desa. We were ushered into the home of the Kapala, the head man of the desa. They were expecting us and soon after arrival served us coffee and roasted corn. We sat around the table in the large room of the house. The dwelling had thin mat walls and a thatched roof. The floor was dirt. The people appeared very friendly and Rev. Soesilo interpreted from Javanese to Dutch.

We asked what difference it made to be a Christian. How were their lives changed from the time when they were not Christians? With a huge smile that showed his few good teeth the Kapala explained that his family life was now much better. Now the spirit of love ruled. Previously there had been much bickering. The pastor added that the homes were usually more orderly and tidy also.

I sought to find out to what extent the converts understood the message of the Bible. Did they know the meaning of the Apostles' Creed? Yes, they did. Did they know of the virgin birth? Yes, said Pendeta Soesilo, they have no trouble at all accepting such an event. Theirs is a childlike faith unemcumbered with notions of modern science.

In the Nalan desa the Kapala also received us. Getting there took considerable time because the path was not passable for the jeep. It was not only too wet but since the day was clear the peasants were drying their rice on mats spread on the road. We walked the two kilometers through one of the most picturesque rice fields man ever laid eyes on. It was almost high noon. Most of the people had left, but here and there persons were still busy preparing for planting the paddies which were being flooded from some source high in the hillside. In an intricate system of terraces and narrow banks, the water filled one level and cascaded down through an opening in the dyke to the next level until it finally reached the bottom and trickled away in the ditch. One fellow was working his paddy with water buffalos and a wooden harrow. At our request he made a turn or two extra up and down the patch of ground and even got some extra speed out of the animals.

A short distance farther a lone woman was planting rice in ankle deep water. Her dress reached into the mud. She worked feverishly fast as if she was trying to work off her anger against the village. Why had they left her alone? Where was her husband? Did he give more attention to his other wives? Was she perhaps a non-Christian who did not want to be present when the pendetas from the Netherlands and America came to visit the desa? I did not ask.

Near the desa, after we had passed the cemetery, we came to the public bathing spot. The water poured out of wooden pipes on the side of a shaded, roofless enclosure in which the pepole were washing away the mud and sweat of the morning. One part was for women, the other for men. Their mood was good. They waved to us and greeted us as we passed.

Again it was the Kapala who welcomed us. His dwelling was more impressive than that of the other desa. It had a wooden floor and in the 'parlor' was a large Dutch grandfather's clock, made at the turn of the century, still faithfully ticking out the time. Again they fed us food, more than we could eat. This time we were favored with a native Javanese orchestra. The villagers played their folk tunes on their peculiar instruments of brass and wood while a girl sang gospel songs.

We were asked to say a word and so we told them of the unity of all believers in Christ. We also prayed. These, we sensed, were God's chosen people!

After we had spoken, the Kapala arose and in a dignified way expressed the thanks of the desa for our coming. He explained that he had once been the district head of the Communist party for the entire area. At that time, however, he was not satisfied with what Communism had to offer. He was searching for something in religion. When he could not find it in Communism, he looked for it in Islam. There he could not find it either. And then he asked for a Bible. He obtained one from a blind christian boy. The boy had asked Rev. Soesilo for a Bible. When the pastor asked why he wanted it, for he could not read, the boy replied that he could give it to someone else who could read and would then learn of the gospel. And so the Kapala got to know of Jesus Christ and there he found what he had been looking for all those years.

We asked him what it was for which he was looking. "Peace with God," was his reply. How did he know that he now had peace with God? "Jesus died on the cross." His simple words struck the heart of the gospel.

As I listened to him speak, I suddenly heard a word I could understand. It was *imperialist.* I wondered why an Indonesian would use that English word. The Pendeta explained. The Kapala was saying that when he was a Communist he had been made to think that all white people from the West were enemies. They called them imperialists. But now, said he, I look at you as a friend in Jesus Christ.

That is what St. Paul must have meant when he wrote to the Ephesians and said, "He is our peace". His words burned into my mind the truth of what the policeman on Sulewesi had said. Christ is the bridge. He destroyed the enmity. He broke the wall of separation.

As we left the desa to return to Salatiga, filled with the many strange and rich impressions of the power of the gospel, the Rev. Soesilo explained that the Kapala had been converted in 1964, a full year before the ill-fated Communist coup on October 1, 1965. If he had not turned openly to Christianity before the coup, he would have lost his head together with 400,000 other Communists.

He had gone through te eye of the needle to enter the Kingdom of God.

Paul G. Schrotenboer
May, 1968.

A.A.C.S. BOLTON SUMMER STUDY CONFERENCE

AUGUST 2 - 5, 1968

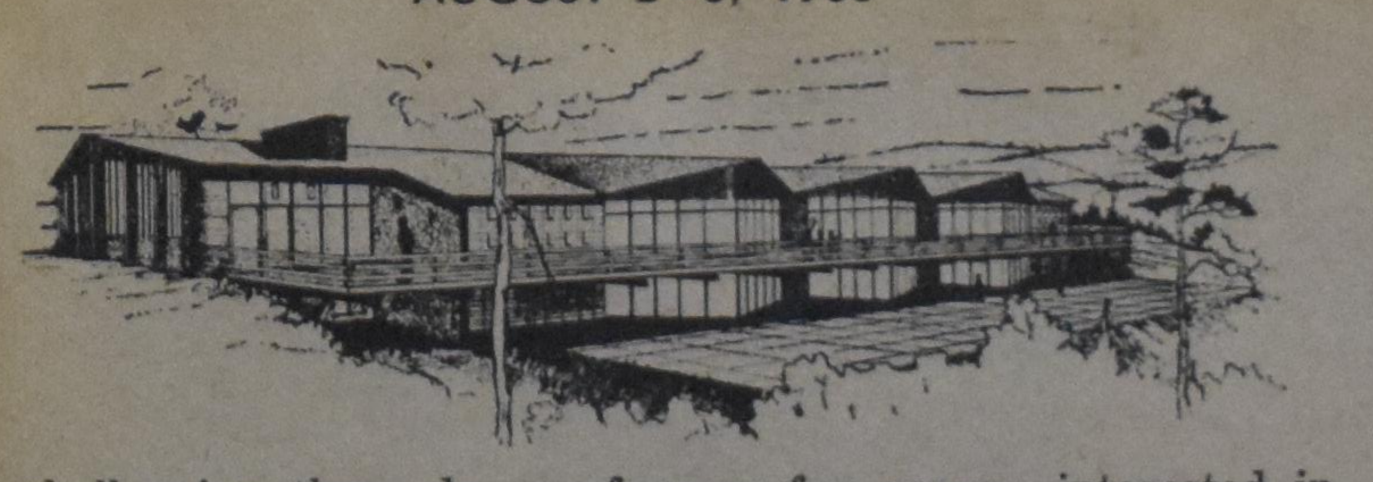

A challenging three day conference for anyone interested in learning by the light of God's Word.

How must we read the Bible and how does this enable us to know facts, knowledge and truth about God's creation?

Participate in shaping a reformational community of scholarship by studying together the significance of our christian faith for higher learning.

In addition to lecturers and discussions, there is ample opportunity for fellowship, horseback riding, camping and other sports.

Friday Evening
Saturday
Monday

Conference Lecturers and Speakers

Prof. Dr. A. DeGraaff, appointed to the faculty of Education at Trinity Christian College, will give two lectures on: "HOW TO READ AND HOW NOT TO READ THE BIBLE."

Dr. Hendrik Hart, appointed to teach philosophy at the Institute for Christian Studies of the A.A.C.S., will give three lectures on: FACTS, KNOWLEDGE and TRUTH.

Saturday Evening

Attend F.O.C.U.S. Program

As in previous years, the Federation of Christian University Students will provide part of the program at Bolton. On Saturday evening the students will present W. H. Auden's Play: "FOR THE TIME BEING."

Sunday Evening

8.45 p.m. Public Meeting

Prof. Dr. H. Evan Runner, teacher at Calvin College in the department of Philosophy and well-known lecturer and speaker, will give the keynote inspirational address.

Please register immediately. There is only limited accommodation at Bolton and enrollment is expected to be even greater than last year. Give us sufficient time to make possible additional arrangements for food and lodging, so that no one will have to be turned away.

Conference Registrar:
Miss Jane Smids
141 Lyndhurst Avenue
Toronto 4, Ontario
Telephone: 923-3921

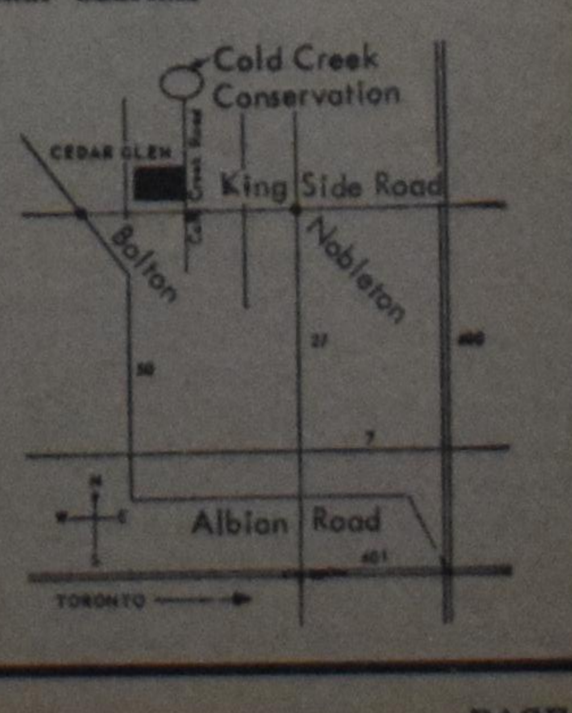

The Bible School Movement in Canada

by Rev. J. D. Tangelder

What are some of the Canadian Bible Colleges like? What makes them "tick"? In order to give the readers some idea, I will give a brief description of three Canadian Bible Colleges. The first one for our subject of discussion is the Full Gospel Bible Institute, affiliated with the Apostolic Church of Pentecost of Canada Incorporated. This school was founded in 1944 when a group of men felt led by God to have a place where young men and women could come to devote themselves to the study of the Word of God. The school had a very small beginning with five students and very limited facilities. The small school prospered and today the campus boasts of ten buildings, including three dormitories (two are converted houses), chapel, three faculty residences, dining hall, administration building and last year a modern classroom building was erected. The student body has grown from 5 to 130. F.G.B.I. is situated in Eston, close to the hills of the South Saskatchewan River. This location "makes possible a wide variety of good clean, healthy recreation. Skiing, tobogganing, skating and hiking all form part of the varied program." (1) The curriculum consists of a three year Bible course. The emphasis is placed upon prophecy, the second Christ, and the gifts of the Holy premillennial coming of Jesus Spirit. F.G.B.I. takes its place in the ranks of the Holiness movement. However, it does promote some doctrines different from the original Holiness movement. Baptism is by immersion in the name of the Lord Jesus Christ and not in the name of the Triune God. Speaking in tongues and divine healing also do have their place in their body of doctrine.

Where do the students go after graduation? The Apostolic Church Of Pentecost uses them in their church and mission programme in Canada and abroad. Presently there are about 50 or more adult missionaries in the field in Japan, Formosa, Mexico, India, Central and West Africa and Israel.

The second school for our subject of consideration is Prairie [...] lar staff member shares equally in gifts designated for the "Staff Fund", which are distributed at the end of each month. The distributions to the staff average about $15.00 per month. (4)

The graduates of P.B.I. either go back to "secular" work or join the forces of Faith Mission societies, work as pastors, evangelists, colporteurs, etc. The missionary outreach is very extensive. 1503 serve as foreign missionaries to 82 countries under 75 missionary societies. 949 more are serving as pastors and in other types of Christian work. (5)

P.B.I. is strongly pietistic and fundamentalistic in its outlook. P.B.I. has no church consciousness. It says "This school is denominationally unrelated, yet is is definitely not anti-denominational." (6) The students who come to P.B.I. indicate by their coming their preference for a non-denominational school. The claim is made that ". . . whoever has unyielding sectarian principles will not be satisfied with this school just because it is not sufficiently partial to his group to satisfy him." (7) For this reason, even several fundamentalists hesitate to support this school. Loyalty to a denomination is discouraged. As long as you are saved and belong to an evangelical group or church, or to neither one a these, everything is fine.

Doctrinally, P.B.I. leans strongly towards Arminianism and advocates in no uncertain terms the second premillennial coming ot Christ. In this school the concept of the covenant is completely lost. Baptism of the children of the covenant is unheard of. The dramatic experiences of conversion appear to be normal in the school. This attitude is reflected even in their "Application For Admission (Preliminary)" form. Not only is the prospective student asked when he was converted but also to write a brief account on the details of his conversion.

Another Bible school as a subject for our consideration is the Toronto Bible College, the oldest Bible College in Canada. Seventy-four years ago T.B.C. was found- [...] we learn of God." (8) The position of the College on education is refreshing and should gladden the hearts of all Reformed Christians.

Graduates from T.B.C. serve as pastors of Baptist, Associated Gospel Churches, Gospel Chapels, and as missionaries under various Faith and Denominational boards. One of the better known graduates is Miss Jane Scott, regular contributor to the religious section of the Telegram and other newspapers.

T.B.C. won't have its name too much longer. The institute stands on the threshold of a great new adventure. The College has amalgamated with the London College of Bible and Missions, and beginning with the new school year (September 1968) the amalgamated school will be called Ontario Bible College, located at the old T.B.C. campus. In September, the two alumni associates will form one great association of about 3,500 living members.

T.B.C. is unique in many ways. It is not only the oldest Canadian Bible School, but it has combined also excellent academic qualities with a very strong evangelistic fervor.

It is of course impossible to write something about every Bible College which sent me information. I do trust that this brief look at 3 of the 61 Bible Schools has given the reader an idea what the schools in general are like.

Where should our Reformed young people go who have no college training and desire to spend three years of their life in the training of God's Word? My answer is of course — the Reformed Bible Institute. Not only are the graduates guaranteed a Reformed orientated training, but a warm evangelical spirit and good academic standing as well. Yes! The Christian Reformed Church has a Bible Institute and I thank God for the work it is doing. The Institute has a real desire to win the lost for Christ and His church. The graduates I know have a very evangelical spirit. Let us support our R.B.I. in our prayers and giving.

There are some questions which [...]

U HEBT UW MAN VERLOREN: WAT NU ?

Het is gebleken dat er vooral onder hen die nog niet zo lang in Canada zijn, veel onzekerheid bestaat over wat het Canada Pension Plan betekent voor hen die hun man verloren hebben. Om in de behoefte aan een duidelijker inzicht te voorzien zal Canadian Scene in samenwerking met het departement een aantal korte gevallen beschrijven met fictieve namen.

Toen Sid Jones een paar maanden geleden met zijn melkauto over Highway 401 reed, raakte hij zijn stuur kwijt. De auto vloog van de weg af en belandde in de greppel. Sid overleed ter plaatse.

Zoals zo vaak gebeurt in dergelijke gevallen wist Freda Jones weinig of niets van haar man's zaken af en zij wist geen raad met al haar problemen. Een paar weken later bracht zij op advies een bezoek aan het kantoor van het Canada Pension Plan waar zij tot haar verrassing hoorde dat zij in aanmerking kwam voor een Weduwe Pensioen en voor een uitkering voor de kinderen (Widow's Pension" en "Orphan's Benefits"). Bovendien heef zij recht op een **Lump Sum Death Benefit** (uitkering bij overlijden).

Voordat zij dat echter vernam had zij zich gedurende enkele weken vertwijfeld afgevraagd wat zij moest doen om in haar onderhoud en dat van haar kinderen te voorzien. De uitkeringen die haar in het kader van het Canada Pension Plan zullen worden verstrekt maken het een stuk gemakkelijker.

Waar heeft Uw gezin recht op als U iets zou overkomen? Weet Uw vrouw daar alles van? Weet U het zelf?

Wat U dient te weten over het Canada Pension Plan

De uitkeringen worden gedaan aan overblijvenden van hen die voor hun overlijden tenminste één keer premie aan het Canada Pension Plan hebben betaald in 1968, het derde jaar dat het C.P.P. in werking is.

De weduwe van een werknemer die ongeveer $425 per maand verdiende heeft recht op een uitkering van $510 bij het overlijden en een Weduwe Pensioen van $65 per maand.

Het Plan betaalt verder $25.50 per maand voor de eerste vier kinderen en $12.75 voor verdere kinderen.

Naar schatting ontvangen de overblijvenden van een 35-jarige vader met drie kinderen, die per jaar $81 betaalde aan premie, een totaal bedrag van $141.50 per maand, bestaande uit een weduwen pensioen van $65 en $25.50 voor ieder kind.

Ofschoon het nog acht jaar duurt voor personen die de leeftijd van 65 jaar bereiken het maximum bedrag van $104 aan Canada Pension zullen ontvangen, wordt met de bepaling van de uitkeringen aan overblijvenden gedaan alsof de ge- [...] 45 jaar en geen kinderen heeft varieert het pensioen van $3.50 tot $59.

Weduwen van 65 jaar en ouder: Volledig pensioen van $63.50 en een ouderdomspensioen van $76.50 zodra zij daarvoor in aanmerking komt. Totaal $140.

Een weduwe die hertrouwd: Het weduwe pensioen houdt op, maar de uitkeringen worden hervat bij overlijden van de tweede echtgenoot.

HULP VAN GEREF. KERKEN IN GRIEKENLAND

Voor hulp in Griekenland heeft het gereformeerd werelddiakonaat f 80.000 uitgetrokken. Het gaat hier om de financiering van het werk van de noodlijdende Evangelische Kerk van Griekenland en de bouw van verpleegruimten voor bejaarde Armeense vluchtelingen.

De Evangelische Kerk is in Griekenland een zeer kleine minderheidskerk, die een bijzonder moeilijk bestaan leidt naast de machtige orthodoxe staatskerk. Deze verzet zich met alle mogelijke middelen tegen de ontwikkeling van reformatorisch kerkelijk leven. Een groot deel van de evangelische kerk in dit land bestaat uit grieken, die destijds in Turkije met de Amerikaanse zending in aanraking waren gekomen en daardoor protestant geworden.

De hulp van de gereformeerde kerken is voornamelijk bestemd voor de doorgaans uiterst armoedige vluchtelingengemeenten in de dorpen. Onder andere zal men er [...]

"I am disturbed that we do not enthusiastically reject the views of those who deny the authority of the Word of God," he said. The Bible must provide not only our themes but our norms, he further stated. "It is utterly essential that we proclaim the historic christian faith."

Dr. Nederhood noted that in North America there is an 'erosion of trust' in our testimony. "If we do not evolve ways to reject theories inimical to the gospel, we will someday no longer have a message to proclaim," he said.

For all your travel arrangements

Call or Write

GLOBE Travel Service

85 YOUNGE ST. N., RICHMOND HILL

884-8191-2

Joan & Herb Goodhoofd

DE STENEN BRUID

door M. Van Nuis-Zuidema

(7)

De slaap is onverbiddelijk en trekt haar opnieuw weg uit haar bewustzijn, terwijl de storm nog meer elementen los doet breken en wild joelend over de daken rijdt; vrij spel heeft over de donkere aarde, waar in het holst van de nacht steeds minder lichtjes pinkelen; vrij spel heeft om de bomen te schudden en te kraken; vrij spel heeft de donkere wolkgevaarten tomeloos voort te jagen langs het zwarte zwerk, waarin de sterren als heldere diamanten fonkelen; vrij spel heeft te razen om de huizen, ook die huizen, waarin kinderen, voor zij gingen slapen, vertrouwend hebben gebeden: "Here, houd ook deze nacht, over mij getrouw de wacht"; vrij spel heeft het water woest op te zwepen, de rivieren, de zee....

Nee, het is Gods almacht, die de winden wijst hun baan en hen ook doet zwijgen. Op Zijn tijd.

En het is ook op Gods wenk, dat deze nacht de zeeën zich verheffen uit hun grondeloze diepten. Ruisend en bruisend brullen de golven omhoog.

Zij storten zich over de brekers, de dijken, de duinen. Ver verheft de zee zich boven dit alles uit. Donderend en kolkend storten de baren zich over alles heen, zoeken zich met woest geweld een baan.

Als een muur komt het aanrollen, het onweerstaanbare water. Met ongemeten kracht. Alles afknappend wat in de weg komt. Huizen en bomen worden als speelgoed in de greep van het water. Ze raken los van hun fundamenten. Draaien en wentelen. Willoos. Botsen en schuren tegen wat in de weg komt. En alles wat goed en mooi was, wat stukje voor stukje door mensenhanden moeizaam werd opgebouwd, gekoesterd en in stand gehouden, wordt in één slag vernield. Er bulken koeien. Angstig. In steeds groter wordende nood. Mensen verheffen hun stem. Schreeuwen tot God om hulp, om erbarmen, in deze vreselijke, angstaanjagende, worgende, zekere dood. Vloeken diezelfde God om hun ondergang. En de machtige dijken, die aan de zee een zo trots en rustgevend halt toeriepen, brokkelen af als forten van kleine jongens met bruine beentjes, die in hun zwembroekje met een schopje en emmertje op het strand spelen.

Tante Cor wordt wakker uit een diepe slaap.

Boem.... zegt het beneden. Boem.

Nachtdonker is het nog.

Dan weer: Boem.

Eigenaardig. Ze spert haar ogen open in het duister, dat begint te grijzen. Tussen het loeien van de storm door is er weer beneden dat "boem" en zijn er nog meer geluiden, die ze niet thuis kan brengen.

Weer zweeft ze weg tussen waken en dromen. Een seconde? Een halfuur?

"Boeh! Boe....oeh!"

Tante Cor wordt weer wakker, richt zich op haar elleboog en door haar bewegen komt oom Jan met een diepe zucht ook terug uit zijn slaap.

Boem, zegt het beneden weer.

Beiden zitten ze overeind.

"Wat is dat?" vraagt oom Jan.

"Ik weet het niet."

En weer zegt het beneden, harder nu dan eerst, boem!

Er rinkelt glas.

"Jan!" Tante Cor staat naast het bed. In haar lange nachtpon. Haar blote voeten op de warme vacht.

"Kom mee. Kijken!"

"Een inbreker maakt zo'n lawaai niet," probeert Jan nog iets ergers weg te denken en dan is hij er ook uit.

"Nee," zegt tante Cor en dat juist verhoogt haar angst.

Weer is er het angstaanjagend loeien van de beesten. "Stil eens." Tante Cor zegt het, hoewel ze geen van beiden ook maar enig gerucht maken. Buiten klinkt schel hulpgeroep. Een vrouw gilt en blijft gillen. Snerpend, zo, dat het hun beiden door merg en been gaat.

Ze maken licht. Grijpen elkaar vast in het luisteren.

En beneden zegt het weer: boem!

"Er slaat een deur," zegt oom Jan met een vreemde stem, waarin tante Cor hoort, dat hij het zelf niet gelooft.

Dan gaan ze de kamer uit. Een lichtbaan schijnt op het verdere deel van de zolder. Vaag is het trapgat zichtbaar, maar ze kennen de weg op de tast.

Voor oom Jan uit wil tante Cor naar beneden, maar hij trekt haar terug en gaat zelf eerst. Eén, twee, drie treden... dan gilt tante Cor het uit als ze hoort hoe oom Jans voet bij de volgende tree in het water plenst. "Water!" brult hij en springt weer naar boven, de trap op naar de veilige zolder en ze schreeuwt het hem na, terwijl ze hem met beide armen naar zich toe trekt: "Water! Water!"

En weer zegt het beneden: boem! en er is ook gerinkel, heviger dan eerst, en verderop huilen de koeien.

Oom Jan houdt tante Cor ook vast en hij laat haar niet los als hij zegt: "Het zijn de meubels, die drijven; het serviesgoed, dat breekt."

Weer loeien de beesten.

Angstig.

In doodsnood.

Oom Jan haalt diep adem en slaat z'n armen nog steviger om haar heen als hij zegt: "En wij wonen nog op de dijk, Cor."

Dat scheurt iets in haar los. De werkelijkheid. De vreselijke werkelijkheid. Ze probeert zich los te wringen uit zijn greep. Sleurt hem worstelend mee terug naar het trapgat. "Jan, Ellewien! M'n zuster! Jaap! De jongens!"

Het gelukt Jan. Met inspanning van al z'n krachten weet hij haar precies naast het trapgat te krijgen. Dan sleept hij haar mee naar de slaapkamer en trapt de deur achter hen beiden dicht.

Ze gaan naar het raam. Van alle kanten komt gillend en kermend hulpgeroep. Dieren schreeuwen in doodsnood.

Als een grauw monster zien ze de dag aansluipen boven het grijze water, dat nijdig wit schuimt en drijfhout stuwt tegen afgebrokkelde huizen en daken en bomen, die nog standhouden.

Oom Jan en tante Cor staan samen voor het raam, en tante Cor weet zelf niet hoe stijf ze oom Jan in z'n arm knijpt. Zwijgend staan ze daar. Hun ogen turen en turen.... maar hoe zullen ze zich oriënteren, als er geen bekende steunpunten zijn?

Het wordt lichter. Ze kunnen al meer onderscheiden. Tante Cor wijst voorbij het schoolgebouw, dat daar rustig staat te midden van het goor kolkende water; en koppig klinkt haar stem, tegen beter weten in: "En dat is hun dak!"

"Cor, je weet toch wel dat hun huis aan deze kant van de school stond en dat het dak twee glazen pannen had?"

Wat later is Ellewien weer wakker geworden, nu door een angstschreeuw ergens in huis: "Water!"

Met een bonzend hart en wijd open ogen zit ze rechtop in haar bed. Er is iets schrikaanjagends, hier, in haar eigen kamertje. Een geluid....

Het is een haast ondeelbaar ogenblik, dat ze met gespitste oren bewust luistert. Een zacht, dof geluid hoort van iets dat ergens anders tegenaan stoot. Iets dat klotst.... Meteen is er weer buiten dat gerommel alsof het onweert en toch is het anders.... meteen, vlak bij haar, weer dat geklots. Wild trekt ze aan het koord van het licht, maar de lamp doet het niet en op 't zelfde ogenblik is er weer die snerpende kreet in huis: "Water!"

Ellewien slaat woest het dek van zich af, trekt haar benen op, slingert ze naar buiten en trekt ze dan gillend weer even vlug op, druipend nat van ijskoud water.

En dan gaat alles zo vlug. De deur van haar kamertje wordt opengerukt.

Moeder schreeuwt naar binnen: "Ellewien, word wakker! Het water! Eruit!"

Door het water heen plonst ze naar het bed en grijpt Ellewien beet, midden in haar borst.

"Eruit! Gauw!" Schor schreeuwt moeder het. "Pak je kleren! Je deken ook! Toe maar! Zomaar! Hier! Ja, ik heb al wat. Mee! Naar de vliering! De dijken zijn door!"

Met moeder plenst Ellewien, zo uit haar warme slaapholletje, huiverend en rillend van koude en angst door het woelende, ijskoude nat, dat griezelig, als een vreemd beest tegen haar kuiten omhoog springt.

In een wilde haast en angst graait ze iets van de stoel, sleurt dekens van het bed en heeft dan toch nog het besef ze hoog op te tillen, om niets door het water te laten slepen.

En het komt hoger. Aanhoudend hoger.

Ellewien voelt het als iets wurgends. Benauwd door de plotselinge kou hapt ze naar adem en holt in den blinde de gang op, waar vader de jongens voortduwt, het trapje op naar de vliering.

Daar staan ze in het duister, rillend bij elkaar gedoken. Hansje huilt, de anderen klappertanden en moeder zegt telkens voor haar heen: "Het water. O, het water!"

Vader wil het trapje weer af, maar moeder houdt hem met een schreeuw tegen. Haar armen omknellen hem als een schroef. "Je blijft hier! Je zult verdrinken. Hier blijven."

Vader heeft z'n positieven nog bij elkaar. "Laten we kalm blijven. Het water kan nooit veel hoger komen dan het nu is, dat lijkt me onmogelijk. Straks met eb zakt het weer en in ieder geval zitten we hier veilig. Blijven jullie nu rustig, dan haal ik er een paar matrassen bij. Als jullie zo op de houten vloer moeten zitten worden we allemaal ziek. Hij maakt moeders arm los en zegt zacht tegen haar: "Blijf jij kalm bij de kinderen, dan houden zij zich ook rustig en als ik roep, pak dan de matrassen aan." Moeder laat hem los, toch wat gekalmeerd nu ze hier droog zitten. En vader heeft gelijk, hoger kan het water niet komen. Het is misschien alleen een vloed geweest, die over de dijk heensloeg. Het zal weer teruglopen.... en wat er dan overblijft ziet ze al voor zich. Tsjonge, wat zal de boel beneden er uitzien.

Vader draait zich om voor het trapgat, z'n voeten zoeken de treden van het smalle trapje, moeder blijft bij hem staan, maar nog vóór vader drie, vier treden naar beneden is, kolken en klotsen de baren als woeste dieren de trap op, vader, die hierop niet bedacht is, meestuwend. Hij slaat voorover, zijn armen nog net op de vloer van de vliering. Het trapje slingert heen en weer en versplintert onder zijn benen.

(Wordt vervolgd.)

OECUMENE (I)

Het jaar 1968 staat zeker in het teken van de oecumene. Wij denken nu niet in de eerste plaats aan de Reformed Ecumenical Synod, die dit jaar bijeen komt, maar meer aan de Fourth Assembly of the World Council of Churches. Deze is thans bijeen in de Zweedse plaats Uppsala, waar 2250 mensen van alle delen van de wereld zich bezinnen over de taak en de plaats van de kerk in de wereld.

De onderwerpen, die op de agenda staan, zijn zo veelomvattend, dat men niet mag verwachten, dat men hiermee klaar komt op deze vergadering. Er zal b.v. gesproken worden over de kerkelijke eenheid in een wegkwijnende (shrinking) wereld, de kerk in de zending, de rol van de kerk in de sociale en ecomonische ontwikkeling, de rol van de kerk in internationale verhoudingen, de eredienst aan God in een god-loze eeuw, een nieuwe levensstijl.

Nu is het ook niet de bedoeling, dat de vergadering van de Wereldraad het laatste woord over deze onderwerpen zal zeggen. Integendeel, aan de hand van rapporten die door verschillende commissies worden ingediend, zal de Wereldraad volstaan met het geven van aanwijzingen in welke richting men verder zal moeten. Wij zullen dus moeten afwachten, hoe die aanwijzingen zijn alvorens iets te kunnen zeggen over de richting waarin de Wereldraad gaat.

Maar de onderwerpen zelf geven wel enige aanleiding tot nadere overweging. Enerzijds ziet men in het Oosten (en wij denken nu voornamelijk aan Indonesië) een sterke opleving van het christendom. Denkende aan het Westen (en dan meer speciaal aan westelijk Europa en het Noord-Amerikaanse continent) kan moeilijk iemand onbezorgd de ontwikkeling gadeslaan. Het kerkbezoek loopt hard terug. Schrift en belijdenis worden al vrijer geïnterpreteerd. De scheiding tussen Kerk en Staat is uitgegroeid tot een scheiding tussen geestelijk en maatschappelijk leven. Aan allerhande verschijnselen zou men zeggen, dat de Kerk op haar terugtocht is. Temidden van deze verwarde toestand komen de kerken nu samen om met elkaar te spreken. Waarom? Welke motieven heeft men? Wat bedoelt men te bereiken met de oecumenische samenkomsten?

Als men deze vragen aan de deelnemers aan de conventie zou voorleggen zou men waarschijnlijk wel heel verschillende antwoorden krijgen. Maar als wij de antwoorden heel open zouden analyseren, zou het ons niet verwonderen, als er een zekere ongerustheid achter zat. Men voelt, dat de kerk niet meer helemaal meetelt, dat het leven zich dreigt te ontwikkelen zonder de invloed van de kerk. Maar die kerk wil zijn woord meespreken en om dit woord krachtiger te doen klinken komt men bij elkaar. Als tien mensen hetzelfde roepen, wordt het vlugger gehoord dan wanneer één man zijn stem verheft. En wanneer men aandacht besteedt aan de vraagstukken van vandaag, dan bestaat er een kans, dat geluisterd wordt naar wat men zegt.

Maar hier schuilt een gevaar. Niet alleen het gevaar om populair te zijn, maar tevens wordt het eigen (kerkelijk) leven bedreigd. Men wil zo gauw bij elkaar kruipen en dan de grenzen zo ver mogelijk zetten, zodat zoveel mogelijk kerkmensen verenigd kunnen worden, om toch maar bestand te zijn tegen de aanvallen, die de christelijke kerk beuken. En men wil verklaringen hier en verklaringen daar afgeven, opdat de wereld toch horen zou, dat er een kerk in de wereld is.

Maar ware oecumene heeft een andere basis. Zoals Dr. Schrotenboer in zijn boek "Motives of Ecumenism" opmerkt (pag. 54) gaat het in de echte oecumene om de vervulling van het gebed van de Heiland in Johannes 17 "dat zij allen één zijn" en opdat anderen door hun woord geloven mogen "dat Gij Mij gezonden hebt". Daar gaat het in de eerste plaats om. Niet in de eerste plaats om de taak in de wereld wat betreft economie of sociale vraagstukken, maar of de kerken in de gehele wereld de eenheid in Jezus Christus geloven en beleven. En dat anderen daardoor tot de erkenning zullen komen, dat Jezus Christus de van God gezondene is.

D.F.

* * *

OECUMENE (II)

Het was wel geen oecumenisch congres, maar de mensen waren toch wel zeer sociaal bij elkaar, toen Jezus de vijf duizend mannen plus de vrouwen en kinderen te eten had gegeven van vijf broden en twee vissen. En als men daar bij voegt, dat Jezus hun zieken beter maakte, dan was het wel te verstaan, dat zij zich om Hem groepeerden en dat zij Hem koning in Jeruzalem wilden maken.

Maar het einde van dit "congres" was, dat Jezus tenslotte aan Zijn discipelen vroeg, of zij ook eigenlijk niet liever wilden gaan. Er waren er namelijk niet veel overgebleven, die nog langer naar de Christus luisteren wilden. Zijn rede was ook zo "hard", zo moeilijk te verteren. Hij sprak maar over het eten van Zijn vlees en het drinken van Zijn bloed. En Hij had dit in verband gebracht met het manna in de woestijn. Dat manna had God hun, of liever hun vaders, gegeven opdat zij geloven zouden, dat zij van Gods genade moesten leven. En dat manna was tenslotte schaduwachtig geweest; het wees heen naar het echte hemelse brood, dat nu in levende lijve voor hen stond.

Als ze het maar geloven konden. Als ze maar wilden zien, dat de spijziging van die vijf duizend eigenlijk niets te betekenen had tegenover de grote daad van God, die Zijn Zoon gegeven had, tot eeuwige voeding van hen, die geloven zouden. Maar toen gingen ze, de een na de ander. Zij wilden wel een verlosser en zij wilden Hem wel naar Jeruzalem leiden en Hem daar tot Koning uitroepen. Zij wilden wel bij Hem blijven en bij elkaar blijven. Tenslotte liepen zij het gehele meer rond, om die eenheid te handhaven. Maar ze zagen helaas niet, dat niet zij de Christus konden kiezen, maar dat de Christus hén moest kiezen. Zij wilden zichzelf blijven en de sterke man Jezus Koning over hen maken. Maar ze zagen niet dat zij zich aan Hem moesten verliezen, zich aan Hem kwijtraken, in Hem geloven. Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken is één met Hem worden. Geheel één, waardoor zij zelf (en wij zelf) niet langer leven, maar Christus in hen (en ons) leeft.

Dat was het punt van scheiding van de oecumene. Daarop viel het "congres" uiteen. Ze keerden zich mopperend van Hem af en wie er over bleven, waren bij elkaar niet meer dan een handvol mensen. "Zouden jullie tenslotte ook maar niet weggaan?" vroeg de Heiland hun. Waarop Petrus zich de "spokesman" van die paar maakte: "Heer, tot wie zullen wij heengaan. Gij hebt de woorden van het eeuwige leven en wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God."

In 1968 komen vele Christenen in oecumenisch verband samen. En als die duizenden mensen zich beraden over de vraag hoe ze elkaar toch kunnen bereiken, dan is het maar zeer te hopen en te bidden, dat de stem van de Meester kan worden vernomen: "wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongste dage".

Als dit niet de grondtoon van de vergaderingen wordt, worden alle congressen en wereld-assemblies een vertoon. Dan mogen wij er wel mee schermen, dat er in Uppsala drie en een half miljoen mensen vertegenwoordigd zijn, maar dan spat dit hele imponerende aantal als een zeepbel uiteen.

Het is niet zo moeilijk om een agenda samen te stellen van zwaarklinkende onderwerpen. Als wij maar niet denken, dat de bespreking van die onderwerpen de wereld zal omzetten of de wereld zal overwinnen. De apostel Johannes heeft het heel simpel, maar doordringend waar gezegd: "Wie is het, die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?" Daar 'amen' op te zeggen, is leven.

D.F.

Synode-indrukken

③

In dit slotartikel geef ik mijn impressies over de drie zaken, die kennelijk niet alleen het hoofd, maar ook het hart van de afgevaardigden raakten en voelbare spanningen opriepen: die van de bezwaren en protesten ingediend in verband met de leerbeslissingen van de vorige Synode (de z.g. Dekker-case); die van het verzoek van de Tiv Synode in Nigeria om een eigen Reformed Seminary te mogen hebben; en die van de overture-Fruitland vragend om een studiecommissie ten aanzien van nieuwe theologische denkbeelden over de H. Schrift ontwikkeld in een Hollandse zusterkerk.

Wat de eerst zaak aangaat, met grote blijdschap kan ik berichten dat de Synode na uitvoerige en herhaalde discussies tot een eenparige oplossing kwam, die alle daarin betrokkenen bevredigde en die, onder Gods zegen, kan leiden tot een beëindigen van de gerezen moeilijkheden.

Het eindbesluit van de Synode ziet er zo uit:

1. De Synode spreekt uit dat de Synode van 1967 geen dogmatische uitspraak deed inzake de leer van de verzoening. De "leeraangelegenheid" besproken in 1967 ontstond naar aanleiding van (pers)artikelen over de liefde van God en de verzoening. In de beslissing waartegen bezwaren zijn ingebracht vermaande de Synode de schrijver van deze artikelen wegens het gebruik van dubbelzinnige en abstracte taal. Noch deze, noch andere beslissingen van de Synode in deze zaak kunnen ook maar op enigerlei wijze zo worden uitgelegd, dat de Chr. Ref. Church niet meer de volledige uitspraak van de Dordtse Leerregels inzake "De dood van Christus en de Verlossing van de mens daardoor" (Hfdst. II) voor haar rekening neemt.

2. De Synode waarschuwt tegen uitdrukkingen aangaande de liefde van God en de verzoening die op enige wijze ontkennen:

a. De geheel enige liefdesverhouding van God en de uitverkorenen (Ned. Gel. Bel. art. 20; H. Cat. antw. 37, 70; D. Leerr. I, 7; II, 9; III-IV, 7; V, 6).

b. De geheel enige verdiensten van Christus' dood voor de uitverkorenen (Ned Gel. Bel. art. 21; H. Cat., antw. 40, 67; D. Leerregels, I, 7; II, 8).

c. De zaligmakende krachtdadigheid (saving efficacy) van de liefde Gods en de dood van Christus ter verlossing van de uitverkorenen alleen.

d. De eenheid van het werk van Christus en van de H. Geest in de verlossing van de mens (H. Cat. antw. 53; D. Leerr. V, 7).

e. Dat "de toorn van God blijft op allen, die het Evangelie niet geloven" (D. Leerr., I, 4).

f. Dat "de dood van de Zoon van God de enige en volmaakte offerande en genoegdoening is voor de zonden; van oneindige kracht en waardigheid, overvloedig genoegzaam tot verzoening van de zonden der ganse wereld." (D. Leerr., II, 3)

—

Wat de tweede zaak aangaat, het mag bekend worden geacht dat onze kerken gudurende enige jaren op een beperkte schaal hebben samengewerkt met andere kerken in de T.C.N.N. (Theol. School van N.-Nigeria), maar dat ze tegelijkertijd aandrongen op de stichting van een "Reformed" Theol. School. Nu lag er een verzoek op de Synodetafel van de Synode van de Tiv-kerken, die we als zusterkerk erkenen, om zo'n School te mogen hebben. De zaak was heel ingewikkeld. Onze zendingsdeputaten waren er tegen dit verzoek in te willigen, maar tien van deze deputaten protesteeden en waren er vóór. Het scheen voor de hand te liggen dit verzoek met blijdschap te begroeten, maar zendingsmensen waarschuwden voor het gevaar 'tribalism', dat achter dit verzoek kon schuilen. Over deze dingen werd uit den treure, en soms op emotionele wijze, gedebatteerd. Het eind van deze zaak was, dat de Synode een dubbele uitspraak deed. De eerste was:

> De Synode, erkentelijk voor de begeerte van de Tiv-kerk naar Gereformeerde theologische instructie, neemt het verzoek van de Tiv-kerk in overweging en draagt aan de zendingsdeputaten op dit verzoek te bestuderen (re-evaluate) in het licht van de situatie op het zendingsveld, het plan tot reorganisatie van de zending en de grote behoefte aan herders (pastors), en dan een volgende Synode van advies te dienen.
>
> Overwegingen:
>
> a. Dit verzoek komt van een zelfstandige zusterkerk.
>
> b. De uitvoering en de implicaties van de stichting van zulk een seminarie moeten zorgvuldig en diepgaand worden bestudeerd.

De tweede uitspraak, die ik hier niet volledig citeren zal, hield in, dat onze kerken actief blijven meewerken aan de T.C.N.N., door het ter beschikking stellen van Dr. Boer en financiële steun.

—

Tenslotte, iets over de overture-Fruitland, die ondersteund werd door classis Hamilton, terwijl ook classis Alberta North een dergelijke overture had ingediend. De Synodale commissie adviseerde afwijzend ten aanzien van beide overtures. Het standpunt van deze verzoeken werd tijdens de debatten aldus geformuleerd:

> Dat de Synode en studiecommissie benoeme met de opdracht: a. de leerstellingen ten aanzien van de H. Schrift (vermeld in de overture-Fruitland en gepropageerd in onze internationale Reformed gemeenschap) te onderzoeken; en b. op de Synode van 1969 een rapport uit te brengen om deze Synode in staat te stellen zich een zuiver oordeel over deze leerstellingen te vormen en, als dit nodig blijkt te zijn, contact op te nemen met onze Nederlandse zusterkerken ten aanzien van deze leerstellingen.

Het afwijzend advies van de Synode-commissie was gegrond op de onderstelling dat het aannemen van de overture wantrouwen zou verraden ten aanzien van onze zusterkerken; en op het feit dat *theologen* misschien speciale denkbeelden hadden verkondigd, maar dat dit in genen dele betekende dat dit nu ook de *leer* was van onze zusterkerk. Hiertegen werd ingebracht, dat genoemde mannen vertrouwensposities innemen in onze zusterkerk; dat onze eigen studenten aan hun zorgen worden toevertrouwd; dat de fundamentele leer van de kerk in het geding is; en dat we niet door waterdichte schotten afgescheiden zijn van onze buren aan de andere zijde van de oceaan. Het eindbesluit was, dat de overture werd verworpen met ongeveer 75 tegen 55 stemmen.

Dit waren maar enige impressies van hoofdzaken; de stated clerk van de Synode, Dr. Danhof, zal nog een 'Digest' van de voornaamste besluiten aan de kerken doen toekomen; de kerkeraden zullen goed doen dit 'Besluitenboekje' zorgvuldig door te nemen.

L. Praamsma

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij de Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

PUPILS GIVE RETIRING PRINCIPAL A BIG SEND-OFF TO AFRICA. Levi Annis, 60, after a teaching career spanning 40 years, pulls up his Toronto roots and heads for Kenya where he hopes to train teachers, many of whom have only Grade 7 education themselves. Teaching staff and 717 students of Scarborough's Buchanan P.S. gave him a rousing farewell.

Hoe Canada voor haar mensen zorgt:

Als Canadezen ziek worden

door John F. Hayes

(Canadian Scene) — Gezondheidszorg valt in Canada onder de provincies. Iedere provincie heeft haar eigen ziekenhuisverzekering en andere medische verzorgingsprogramma's. De federale regering draagt echter in belangrijke mate bij door de provincies financieel te steunen. De bedragen die hiervoor beschikbaar gesteld worden zijn de hoogste op het gebied van sociale zorg; zij maken 35% uit van al Canada's uitgaven op dit terrein. In 1966 kwam het totale bedrag op meer dan 1½ biljoen dollar.

Laten we eerst maar eens de ziekenhuisverzekering onder de loupe nemen om een beeld te krijgen van Canada's gezondheidszorg. In iedere provincie en "territory" bestaat een ziekenhuisverzekering. Alleen in Ontario, Manitoba en Saskatchewan wordt een premie geheven. In de zeven provincies waar geen premie geheven wordt, is iedereen door deze verzekering gedekt. In Manitoba en Saskatchewan is deelname automatisch of verplicht; in Ontario is deelname voor sommige groepen op vrijwillige basis. Bijna 90% van de bevolking is verzekerd via deze programma's, die een groot aantal verschillende typen van onkosten dekken. Hoewel de programma's niet in alle provincies gelijk zijn, komen ze in grote lijnen toch erg overeen.

Er worden wel eisen besteld ten aanzien van de plaats van inwoning en de periode die men in die bepaalde plaats heeft gewoond, maar deze eisen zijn erg ruim. Op deze manier zijn dus vrijwel alle Canadezen en New Canadians verzekerd tegen ziekenhuiskosten. En globaal gezien betaalt Canada de rekening.

En nu de medische verzorging, de doktersrekeningen om het beestje maar bij de naam te noemen. In British Columbia, Alberta, Saskatchewan, Ontario en Newfoundland bestaan hier verzekeringen voor. In Manitoba, Quebec, New Brunswick, Prince Edward Island en Nova Scotia bestaan ze echter niet. In de provincies waar men deze verzekering heeft wordt een lage premie geheven. In Brits Columbia bijvoorbeeld varieert die premie van $5 per maand voor een vrijgezel tot $12.50 per maand voor een gezin met drie of meer kinderen. In Alberta heeft men een verzekering die bedoeld is om mensen met een laag inkomen te helpen zich via door de regering goedgekeurde bronnen te laten verzekeren. De regering stelt ook vast hoeveel premie maximaal geheven mag worden.

Saskatchewan is de enige provincie waar iederen tegen doktersкosten verzekerd is. De premie is hier uiterst laag. Voor een heel jaar bedraagt deze $12 voor een vrijgezel en $24 voor een gezin. Hiermee verzekert men zich dus tegen ziekenhuis- en doktерskosten.

In Ontario varieert de premie van $5.90 per maand tot $14.75 voor een gezin met drie of meer kinderen. Gezinnen met lage inkomens worden hierin echter tegemoet gekomen. In het geval van gezinnen die onder sociale zorg vallen wordt bijvoorbeeld in het geheel geen premie geheven. Newfoundland heeft een verzekering voor bepaalde groepen. De zg. "cottage hospital Medicare plan" is van kracht in 18 plattelandsdistricten, waar ongeveer 42% van de bevolking van de provincie woont. De premie varieert van $6 tot $24 per jaar voor gezinnen en van $3 tot $6 voor ongetrouwden. Deze verzekering dekt kosten van dokters, specialisten en ziekenhuizen. Newfoundland heeft ook een "Children's Health Service" waaronder automatisch alle kinderen tot 16 jaar worden verzekerd.

Zij die financiële steun van de sociale dienst ontvangen, worden in de meeste gevallen ook gratis verzekerd. In de meeste provincies vallen de volgende typen van medische verzorging onder deze verzekering: rekeningen van dokters, tandartsen, oogartsen en rekeningen voor door de dokter voorgeschreven medicijnen. De Canadese regering betaalt de provincies de helft van de kosten van de verzekering van behoeftige personen.

U hebt waarschijnlijk wel gehoord van de Medical Care Act die in December 1966 door het Canadese Parlement werd aangenomen. Deze wet werd op 1 juli 1968 van kracht. Medicare, zoals het genoemd wordt, is in het kort gezegd een systeem waarbij door de federale regering in belangrijke mate steun wordt verleend voor de financiering van provinciale medische verzekeringsprogramma's. Om hiervoor in aanmerking te komen dienen de provincies echter aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Een van de voorwaarden is dat de verzekeringen op niet-commerciële basis moeten zijn, dat zij door de provinciale regeringen worden opgezet en beheerd, en dat tenminste 90% van hen die voor de verzekering in aanmerking komen ook inderdaad worden gedekt, dat er verder geen eisen worden gesteld aan een minimum verblijfperiode, en dat de verzekering onafhankelijk is van leeftijd, het vermogen om de premie te betalen of wat dan ook.

De provincies zijn niet verplicht gebruik te maken van deze hulp, zelfs al hebben zij zelf helemaal geen medische verzekeringsprogramma's in de provincie. De provincies die al een eigen medicare programma hebben kunnen zich aanpassen of alleen verder gaan. De provincies kunnen de verzekeringen financieren op welke manier zij dat ook maar willen: door het heffen van premie, door belasting of door een combinatie van deze twee.

Zoals al eerder gezegd is de gezondheidszorg in Canada een provinciale aangelegenheid. De federale regering komt er alleen aan te pas waar het financiële hulp betreft. De Canadezen kunnen zich gelukkig prijzen dat dergelijke verzekeringen bestaan, vooral in deze tijd van snel stijgende kosten op allerlei gebied. Hoewel een hoop Canadezen premie betalen voor deze verzekeringen, er zijn er ook een heleboel die dat niet kunnen doen en niet behoeven te doen.

Iedere nieuwe immigrant wordt aangeraden te schrijven naar het Department of Health in zijn provincie om te informeren naar de verzekeringen waar hij voor in aanmerking komt. Nu dat U in Canada bent kunt U Uw voordeel doen met Canada's belangstelling voor Uw gezondheid. U dient er alles over te weten, en U dient te weten wat U moet doen.

SEMI-ANNUAL SCOTIABANK STATEMENT REVEALS NEW RECORDS

The semi-annual statement published today by The Bank of Nova Scotia reports that for the six months ended April 30, 1968 total revenues were $149.4 millions and total expenses were $126.2 millions, representing increases of 24.4% and 23.5% respectively over the totals recorded for the corresponding period in the preceding year.

Net profits, after allowing for estimated appropriations for contingencies and making provision for income taxes, amounted to $7.5 millions, an increase of 13.3% over the same period in the previous year. Earnings were 49.9¢ per share compared to 44.1¢ for the first six months in 1967.

Dividends paid per share for the period amounted to 30¢, up 2¢ per share from those paid for the equivalent period last year.

Total assets of the Bank have increased $453.8 millions, or 11% since October 31, 1967, the latest fiscal year-end, and now stand at an all time high of $4,592 millions.

NEW IMMIGRANTS

and tourists or visitors

Now Available A Unique Plan

for Hospital and Medical Care insurance, while waiting for provincial Hospitalization and Medical Services in Canada, which usually have a three month waiting period. Our policy has NO WAITING PERIOD and pays your doctor from the very first visit.

Mac Vanderhout Insurance Agency Limited
795 King St. E., Hamilton, Ontario
Phone: 544-2837 (area code 416)
ALSO: Car Insurance; Fire Insurance; Life Insurance.

Be your own Interior Decorator with READY-FIT FURNITURE

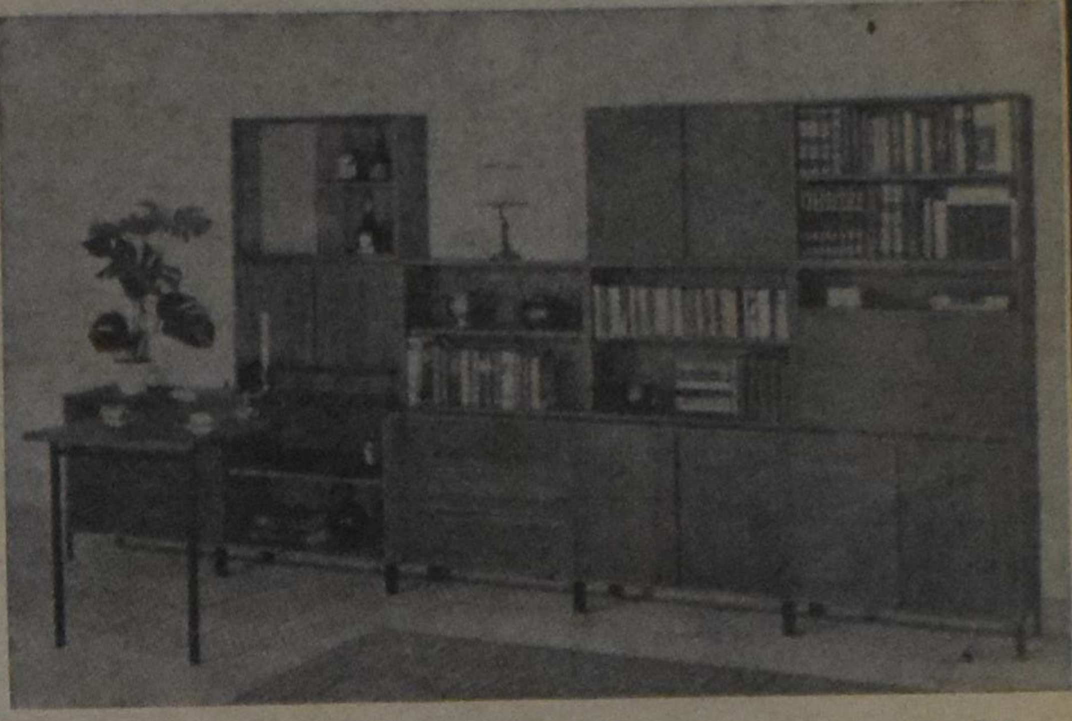

Our NEW CATALOGUE now available
Ask for your Free Copy

READY-FIT FURNITURE
c/o KOJA TRADING COMPANY Ltd.
224 PELLATT AVE., WESTON (ONT.) 244-4524

Showrooms open: Monday-Thursday 9 A.M. till 6 P.M.
Friday 9 A.M. till 9 P.M.
Closed on Saturday.

THE WORLD AROUND US

MODERNIZATION IN TUNISIA

Tunisia is a young state — just over ten years old — but the progress that has been made in this short time is worth noting. The modernization has not been given much publicity as is the case in some of the African nations, nor is the country embarking on grandious and costly schemes which are more for the benefit of the western observer than for the good of the nation. The reason for the sensible progress in Tunisia can possibly be attributed to the fact that the country began working toward well-defined social and political goals early in the French Protectorate period (1881-1956), and that by the 1930's a progressive political party was beginning to grow roots throughout the country. A decade later there was also an organized trade union movement. Still, the real modernization of Tunisia and the emancipation of the Tunisians did not get a real start until she became an independent nation.

The material growth within the new nation is quite visible: the extent of reforestration is impressive, there is a great amount of school construction, many villages and towns have rural community development programs which usually include small-scale public housing projects. A new university (the luxury of several presidential palaces), and a host of modern hotels for housing the booming tourist trade stand out. Although the building boom is extensive, life is still hard in Tunisia today. Economic growth has been too slow, entrepreneurship is derelict or nonexistent, prices are high, imports are restricted to essential items for production, and the quality of locally manufactured substitute products is low.

It is in the emancipation of the people that the country has made its greatest advances. This is an unusual development in a nation that has a one-party political system (which is socialistic in name but nonideological and quite emperical in practice) and a leadership cult that at times is very over-effusive. But President Habib Bourguiba does not seem to get carried away with the idolization of his position and his person: he continuously seeks only that which is best for his country. He once remarked that his aim was to occupy a respectable place among respectable nations, and his vision is now being realized because it is a rationally limited one.

To modernize a new nation means that the old bonds of tradition and religion have to be broken and new attitudes have to be taught to replace the old ones. The Islam religion has molded its believers to accept a certain set of values which are held to be very strong and in some cases sacred. For Tunisia to become modern it was necessary to de-sacralize many of its customary beliefs. The three main areas in which this happened were: through legal changes in the family system; in the education of the younger generation; and the every day practice of religion. On August 1956, a few months after independence, the Code of Personal Status was promulgated and gave the country its boldest and most revolutionary beginning on the path of modernization. For the Moslem society the Code meant drastic changes from the old way: the abolition of polygamy (enforced by stiff penalties); the abolition of unilateral repudiation by the husband and the institution of divorce as a civil action which can be instituted by either spouse; the establishment of civil marriages with the consent of the bride; the decreeing of the legal equality of men and women; and the setting of a minimum legal age for marriage (20 for men and 17 for women).

Reactionary groups reacted strongly to the legislation and even many women were hesitant to take advantage of their new freedom for fear of what the consequences would be. The legislation would have become a dead letter of law if the government had not cajoled, persuaded and at times threatened the people, but now the new ideas are wholly accepted and appreciated by almost all. Bourguiba followed up his initial reforms with more emancipation; in 1957 women were allowed to vote in municipal elections. Since then nurseries for working mothers, education and public health for their children, and a law legalizing abortions under certain circumstances have been added to the list and recently, a provision unique in Moslem-Arab countries, the legalization of the adoption of children has also been made law. Today the women in Tunisia have a superior legal status to their sisters in Spain, Portugal, Italy regarding matters of property, inheritance, passport rights, employment, etc.

This tremendous increase in freedom in a little over ten years has created some problems. A young avant-garde has began to clamour for more freedom and more power than they already have and were in danger of alienating themselves from the villagers and their elders. In a speech in 1966 Bourguiba put the breaks on this movement by warning of the excess of the evolution, denouncing loose morals, closing down some dancing establishments, and even banning some specific examples of "wantonness" (such as the miniskirts). In general though, the nation has accepted its freedoms and new way of life in a very exemplary manner and the few who are demanding more of everything are a very small minority.

The main reason that even the young Tunisians accept their freedom responsibly is because of the advancements that have been made in the education system of the nation. In 1953 only 38 per cent of all children attended grade school and few even went beyond that level of education. In 1968, 77 per cent of the children will receive primary education and by 1971 it is expected that all will attend grade school. This year 88,000 children attend secondary schools and 10,600 university out of a total of a little more than one million children, but less than fifteen years ago, no one went beyond primary education. The rapidity of the growth is thus quite obvious. Tunisia spends 25 per cent of its budget on education of its children.

Difficulties are still paramount in the field of education. Costs have risen sharply and the birthrate is much higher than was anticipated in 1958 when the education act planned for a national, unified system of education that would see universal education by 1968. This latter date has now been moved to 1971; the school week has been reduced to 24 hours a week from 30 to be able to teach a double shift at the schools. This of course has reduced the quantity and maybe the quality of education, but by next year the 30 hours of instructions will be re-instituted since school construction will have caught up again with the pupil demand. The curriculum of the schools has also brought difficulties. The government wished to abolish all religious influences from the schools, but many Moslems objected so strenuously that modifications were adopted. Now a limited amount of religious instruction is given in secondary schools but without making any changes in the courses on the sociology of religion, where all faiths are objectively investigated.

It is interesting to see a new nation devote more of its efforts on a cultural modernization than on a materialistic up-dating. Most of the new nations of Africa seem to be very concerned with the materialistic aspect of their progress and do little to help their people in any other fields. Although Tunisia does not neglect her economy she seems more concerned with the mental development of her citizens than with their economic gains. Quite possibly Tunisia has the better idea.

J. J. Bout.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

SOLUTIONS OF THE MAY PROBLEMS

No. 300 (Abbott)

The author made this excellent problem in 1890! Look at the simplicity of this product. It reminds one of the mysteries of mathematics. The white Pawn at QR3 gives an indication that the black King who can do very little, should be given some way out to the left. For that reason the white KR should stay where he is and the other R should play. 1. R-B8. Although there is no threat at all, black has only one answer: 1. —, K-Q4. After the critical white move 2. K-B7! there again is only one square where his majesty can go: 2. —, K-B4. Exactly this forced move means the victory for white with the big help of a little Pawn and even without any support from one of the Rooks. The mate move is surprising: 3. R-K5. This one-way solution can be found rather easily. I am sure you liked this problem.

No. 301 (Bottacki)

It is no wonder that his problem won a first prize in 1932. The key is a real surprise: 1. R-N6, covers square B6, gives the Rook itself coverage by the Bishop, and enables the Queen to the threat 2. Q-KB5. That is all. 1. —, PxR would prevent the threat but now 2. B-N8 mate is possible. After 1. —, Q-B6; 2. QRxP mate would follow, and so on. There are no duals, no substitute solution, nothing improper. It is just perfect. This one must certainly have cost you time. 1. R(KN)-R6? fails after 1. —, Q-Q6 or K6.

No. 302 (Healy)

The author had in mind to let the Queen mate the black King at KN1; a nice answer to the question how to cover the Knight at N6. But how to get the lady there? Well, according to the so-called Bristol idea, which says: "A piece makes room for another one, passing the square where that other piece should be placed." This leads to the one-way solution: 1. R-R1 (passing N1 which is the critical square), B-Q2 or K1; 2. Q-N1, thr. 3. Q-N4 mate, B-N4; (back again to prevent the threat) and there is no help against the following decision: 3. Q-KN1 mate. This is the end. Isn't this a fine piece of work?

The proposal to mate at the first or at some later move by P-Q4 mate? overlooks the answer —, PxP en passant. Moreover, 1. R-N1? is wrong because of 1. —, B-K1; 2. Q-K4, BxN; 3. Q-Q4 and no mate because the King escapes to Q6.

No. 303 (Ceder)

This problem, seemingly easy at a first glance, is rather tricky when you start to solve it. All of you have experienced that, I suppose. In general we do agree with the author's solution: 1. QxRP. But what about the threat? 2. NxP mate? is untrue because of 2. —, BxN. The only threat is 2. QxB mate. There is just no other way. A royal lady with quite some appetite takes care of the whole job. You may like that so much but this is what you should have written down.

DUTCH

300. 1. Tc8, Kd5; 2. Kc7, Kc5; 3. Te5 mat.
301. 1. Tb6, dr. 2. Df5 mat.
302. 1. Th1 tempo, Ld7 of e8; 2. Db1, Lb5; 3. Dg1 mat.
303. 1. Dh3:, dr. 2. Dh1: mat.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

—

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Closing date is Friday before date of issue, but inserting of Class. Ads received on Monday before 10 a.m. will be attempted.

Mr. & Mrs. O. Bouma announce the engagement of their daughter

ELAINE (INEKE)

to

Mr. LEO M. SMIT

July 13, 1968.

77 West 1st — 2 Atwater Cresc.
Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. Bert Pierik of Red Deer, Alberta are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

JANNIE CHRISTINA

to

Mr. MARTIN NYLAND

son of Mr. and Mrs. Dirk Nyland of La Glace, Alberta.

The wedding will take place D.V. on Friday, the 12th of July, 1968 at seven o'clock in the First Christian Reformed Church, Red Deer, Alberta.

Rev. J. Tuininga officiating.

Future address:
Box 11, La Glace, Alberta.

ALICE KAMPHUIS,
nee DE JONG

and

LAMBERT SNIPPE

are pleased to announce their forthcoming marriage on Saturday, the 20th of July, 1968 at 2:30 o'clock.

Calvin Chr. Ref. Church, 1475 Marivale Road, Ottawa, Ontario.

Rev. L. Mulder officiating.

Reception immediately following the ceremony in the Church Basement.

Mr. & Mrs. A. Westerhuis, R.R. 1, Jarvis, wish to announce the forthcoming marriage of their daughter,

JULIE

to

Mr. BEREND WINTER

son of Mr. & Mrs. H. A. Winter of Brantford.

The wedding will take place D.V. on Saturday, July 20th, 1968 at 2:30 o'clock in the Ebenezer Christian Reformed Church, Jarvis, Ont.

Rev. R. Praamsma officiatng.

On July 21, 1968, the Lord willing, we hope to celebrate the 35th wedding anniversary of our dear parents

HENDRIK KLOOSTERMAN

and

JOHANNA KLOOSTERMAN—
STAVORINUS

We pray that the Lord will bless them and keep them for each other and for us.

Nick and Diane,
John.
Ken and Anna.
And 2 grandchildren.

R.R. # 2, Elmvale, Ontario.

On June 19, 1968 the Lord took from us, our dearly beloved husband, father and grandfather

ANKO NIENHUIS,

at the age of 82 years.

Ps. 145:17.

Brampton, Ont.:
W. Nienhuis,
nee Van der Veen.
Toronto, Ont.:
H. Nienhuis.
M. Nienhuis,
nee Veal.
Henry Anko and
Susan.

The Drayton Ladies Societies "Onderzoekt de Schriften" and "Eunice Circle" express their sincere sympathy with their member Sandra Tacoma and her children in the loss of their husband and father

TED TACOMA.

"Withhold not Thou Thy tender mercies from me, o Lord: let Thy lovingkindness and Thy truth continually preserve me." Psalm 40:11.

Heden behaagde het de Heere, na een ongesteldheid van enige maanden, tot Zich te nemen mijn lieve vrouw en zorgzame moeder en grootmoeder

ALIDA BROUWER—
HOOGENDOORN,

in de ouderdom van 72 jaar en 6 maanden.

Dat zij het leven getroost mocht verlaten omdat zij zich het eigendom van de Heere Jezus wist, stemt ons tot grote dankbaarheid in dit smartelijk verlies.

Sarnia, Ont.,
1223 Exmouth:
Willem Brouwer.
Lynden, State of
Washington, U.S.A.:
Bill Brouwer.
Friedai Brouwer
(Slyt).
Forest, Ont.,
R.R. 1:
Sid Brouwer.
Corrie Brouwer
(Van Wyk).
Forest, Ont.,
R.R. 1:
Henny Brouwer.
Waterloo, Que.:
Kees Brouwer.
Jet Brouwer
(Bakker).
Sarnia, Ont.,
1388 Modeland:
Bep Karelsen
(Brouwer).
Elbert Karelsen.
Sarnia, Ont.,
986 Michigan:
Tony Brouwer.
Froukje Brouwer
(Sipkens).
Sarnia, Ont.:
1244 Ryan St.:
Jan Brouwer.
Trudy Brouwer
(Ellens).

June 29, 1968.

De rouwdienst heeft plaats gevonden om 3 uur vanuit de Chr. Ref. Church te Sarnia, waarin Ds. A. de Jager ons is voorgegaan; de teraardebestelling heeft plaats gevonden in Lakeview begraafplaats, woensdag 3 juli.

Zondag 30 juni 1968 ontvingen wij bericht dat onze lieve dochter, zuster en schoonzuster

JANNA ALBERTHA
ROUGOOR—HARTEMINK,

in de ouderdom van 39 jaar naar haar Heiland mocht gaan.

De Here zal voor haar man en 7 jonge kinderen zorgen.

Sinderen, Holland:
B. Hartemink Sr.

B. Hartemink Jr.
H. Hartemink—
te Ronde.

Newcastle, Ontario:
G. J. Hartemink.
F. C. Hartemink—
van Groen.

Dokkum, Holland:
A. J. Mighelbrink—
Hartemink.
H. Mighelbrink.

Kingsmill, Ontario:
D. J. Hartemink.
B. H. Hartemink—
Heusinkveld.

Kingsmill, Ontario:
H. B. Hiemstra—
Hartemink.
J. Hiemstra.

Lucknow, Ontario:
H. A. Hartemink.
H. Hartemink—
Brouwer.

Nibbelinklaan 1,
Varsseveld, Holland.

HUISHOUDSTER GEVRAAGD

voor lichte werkzaamheden en gezelligheid, bij oudere vrouw alleen. Gerieflijk huis in Springdale, Holland Marsh. Schrijf voor inlichtingen aan Mrs. William Horlings, R.R. 2, Newmarket, Ont. Phone 416-775-3460.

HUISHOUDSTER GEVRAAGD

Leeftijd ongeveer 25—30 jaar, bij een man van 30 jaar met twee kinderen, 5 en 6 jaar oud, jongen en meisje. Brieven onder no. 2075, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FOR SALE:

184 ACRES DAIRY FARM

9-room house. 150 Acres workable. Barns 36 x 70 — 22 x 70 — 22 x 70. Barn cleaner, silo unloader, steel granery, corn crib. $20,000.00 down. Balance interest at 7%.

100 ACRE FARM

8-room frame house, bathroom, oil furnace, good water supply. Barn room for 40 head of cattle, hog pen, implement shed, milk house, bulkcooler, stable cleaner. $12,000 down. Balance interest at 7%.

100 ACRE FARM

10-room house, $5,500.00, open to offer.

For sale: PLUMBING SHOP, with new modern house. Including machinery and stock.

100 ACRE FARM

with stock and implements. House has all aluminum siding and windows, all modern conveniences, new furnace. Barn is recently painted and in excellent repair. Milkhouse with sweet water bulk cooler. Full line of cattle and modern equipment. Reasonable price.

100 ACRE FARM

on paved road, 9 miles from Stratford, Ont. The three bedroom house has modern redecorated kitchen, fully broadloomed livingroom and master bedroom. Good size barn and machine shed, lovely location. Full line of stock and implements.

90 ACRES LAND

excellent corn soil, 20 acres could be used for lots, has large loose housing barn, lovely trout creek, allows much of this land to be used for beef cattle, or heifers.

These last two properties can be purchased together.

For further information contact

Mrs. J. Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
423-6406

or

Mrs. R. Spanjer
Box 254, THAMESFORD, ONT.
285-2813

Rep.

HENRI BOUCKAERT
REALTOR
R.R. 1, AYLMER, ONT.
773-2981

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN
FARM INCOME TAX

Clients accepted withir 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

FARMS FARMS

250 acres, 9-room house, with bathroom and oil furnace. Barns 76 x 50, 32 x 36. Silo. The right farm for beef or dairy farm. Price $45,000.

—

100 acres, 8-room house with bathroom and oil furnace. Barn 34 x 84. Milkhouse, bulkcooler, stable-cleaner, 30 milk cows. Price $45,000.

—

200 acres, 9-room house, bathroom, oil furnace. Barn 40 x 75. Sowbarn 64 x 24, 28 x 32. Drilled well. Price 35,000 dollar.

C. BURUMA
R.R. 2, CLINTON, ONT.
482-3287

Salesman for

JOHN BOSVELD
LONDON, ONT.

For rent:

1 BEDROOM APARTMENT
3rd floor.

1 BEDROOM APARTMENT
ground floor.

1 block from Chr. Ref. Church. Couples only. Possession July 15, 1968. Call Hamilton 527-3387.

For sale:

CHICKEN BROILER FARM

with 29,000 quota. Asking price $70,000 with $15,000 down. Letters under No. 2076, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Een 150 jaar oude Levensverzekerings Maatschappij heeft een opening voor

Vertegenwoordigers
in CHATHAM, LONDON en SARNIA

Voorkeur wordt gegeven aan iemand die vlot de Engelse taal spreekt. De maatschappij heeft een volledig training programma, met een aantrekkeljk beginsalaris, zowel als complete pensioen- en groepsverzekering.

Zend brieven met opgave van leeftijd, tegenwoordige werkkring, scholing en minimum salaris naar Box 188, London, Ont.

---

10 ACRES

8 Mijl vanaf Hamilton. Huis van alle gemakken voorzien. 7 jaar oud. 5 slaapkamers, 2 moderne barns. Ruimte voor 700 varkens.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

DANI
Real Estate Limited
432 Dundas Street
WOODSTOCK, ONTARIO

Looking for a Farm?

We have them all ,big or small. Oxford County's best farmland.

2 Poultry farms with good income.

100 Acre farm with or without stock and implements. 10,000 will handle. 8 miles from Woodstock.

200 Acre farm, very good.

300 Acre farm, asking price, $95,000.

225 Acre farm with or without stock and implements.

1,000 Acre, good buildings, fully equipped.

Many more to choose from.

For further information, please contact

ALBERT VANDERKOOI
at 537-6601
or residence 423-6443

or

JACOB FEENSTRA
at 537-6601
or residence 539-9200

WHY PAY RENT?

$20,900.00 full price with only $3,000.00 down required.

Spacious 3-bedroom home with attached garage.

Good Central Burlington location close to everything.

Safe street for children.

Vraag ons geheel vrijblijvend om inlichtingen over dit, zowel als andere huizen in Burlington en omgeving.

HENRY DEN BOK
Office: 637-3883 Huis: 634- 9483

Vertegenwoordiger voor

KRONAS
REAL ESTATE & INS. LTD.
442 Brant St., Burlington, Ont.

Farm For Rent

- 15 Miles from Montreal.
- Option to purchase after 10 years. 150 Acres, good soil, 125 acres cultivated.
- Good barn and house with modern conveniences.
- This is a dairy farm, but rental does not include stock and machinery.
- For further information write in Dutch or English to:

J. VAN WEERDEN
10 REDWIN ST., OTTAWA 12, ONT.

Buy from the people who advertise in this paper

DE PRESBYTERIANEN IN NIEUW-ZEELAND EN AUSTRALIE

Nadat de Generale Synode van de Presbyteriaanse Kerk van Nieuw-Zeeland prof. Geering vrijsprak van de tegen hem ingediende klachten betreffende afwijking van de belijdenis, blijft er in de Presbyteriaanse kerken onrust. In Auckland en in Hawkes Bay vergaderen groepen presbyterianen afzonderlijk. Er zijn goede contacten tussen deze presbyterianen en de Gereformeerde kerken van Nieuw-Zeeland. Toch blijkt ook hier weer hoe moeilijk het vraagstuk van de kerkelijke eenheid is. Verschillen in geestelijke en kerkelijke achtergronden, verschillende tradities (roken en drinken) verhinderen deze presbyteriaanse broeders blijkbaar eenvoudig lid van de gereformeerde kerken te worden. In verschillende vergaderingen van de Associatie van kerkleden blijkt, dat vele presbyterianen verontrust zijn, zodat verwacht mag worden dat nog meer groepen zich zullen afscheiden. Waarnemers stellen echter vast dat de meerderheid van de verontrusten liever in hun kerk blijven in de hoop dat door hun voortdurend getuigenis een terugkeer tot het geloof van de vaderen zal kunnen worden bewerkstelligd.

In Australië kan men dezelfde verschijnselen opmerken. In Sutherland werd een presbyteriaans-gereformeerde kerk gesticht, die t.z.t. als een zusterkerk van de gereformeerde kerken wil worden erkend en die in haar moeilijke strijd om de voorbede van de gereformeerde broeders en zusters vraagt. En zo is het ook hier: wèl gemeenschap en samenwerking, maar geen directe aansluiting.

Geef Uw

ADRESVERANDERING

steeds tijdig op

aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

BACK TO GOD HOUR WILL OPEN FRENCH BROADCAST

(Chicago) The Back to God Hour, radio voice of the Christian Reformed Church, will begin broadcasting in French on four stations in Quebec, it was announced here. Aimed at the French speaking population of Canada, the messages will be sent from Montreal, Quebec City, Three Rivers and Drummondville.

The Back to God Hour already broadcasts in English and Spanish. With the addition of the French broadcast, the gospel will be sent in the three main languages of the continent.

TEACHERS WANTED

The Canadian Christian School of Smithers, B.C. is in urgent need of

TWO TEACHERS

to fill positions in grade 1 and grade 2. Ideal teaching conditions in a beautiful area. Please contact Mr. H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

"Red Deer Christian School"
The Red Deer Christian School Society requires

2 (TWO) TEACHERS

for its school which will be opened Sept. 1968. Please sent applications to the President Mr. G. Ouwens, 3935 - 38 Ave., Red Deer Alta.

British Columbia.

The Duncan Christian School Society needs a fully qualified

LADY TEACHER

for grade 3 and part of grade 2. Please send applications to Mr. J. Kroek, 440 Arbutus Ave., Duncan, B.C.

THE VICTORIA CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY invites applications for its primary grades

TEACHING VACANCY

Please address your application to Mr. H. Van Huizen, Principal, 661 Agnes Street, Victoria, B.C.

Lacombe Christian School will be expanding to six rooms and will require

THREE TEACHERS

for the next school term; grades 1 & 2; 2 & 3; & 6. Apply to Mr. W. Wildeboer, Lacombe Christian School, Box 434, Lacombe, Alberta.

TEACHER WANTED

Intermediate grade. Position offers country living and Metropolitan advantages. Apply: Holland Marsh Christian School, % Mr. E. Baker, Principal, R.R. 2, Newmarket, Ont.

The Knox Christian School in Bowmanville needs one more

TEACHER

for the middle grades. Please send reply to Mr. H. Kobes, R.R. 1, Bowmanville, Ont. stating age, experience etc.

LETHBRIDGE, ALBERTA

The Immanuel Christian School requires an

ENGLISH TEACHER

for the departmentalized Jr. High School

OR A GRADE SIX TEACHER

Direct your application or request for information to Mr. George Yntema, 802 - 6th Ave. No., Lethbridge, Alta.

DATUM CENTRALE

July 13	11th Annual Sunday School Teachers Convention, Brantford, Ont.
July 3-Aug. 9	Summer Course 1968 sponsored by the Ontario Alliance of Chr. Schools and the A.A.C.S. in Timothy Chr. School, Toronto, Ont.
July 29-Aug. 3	Provincial Exhibition, Regina
August 2-5	Ontario Student Conference, sponsored by the A.A.C.S., at Bolton, Ont.
August 5	Civic Holiday (not national)
Aug. 5-17 and 19-31	Summer Camp for Retarded Children, sponsored by the Ont. Christian Association for Exceptional Children, at Camp Medeba, West Guilford, Ont.
August 23-26	Alberta Student Conference, sponsored by the A.A.C.S., Calgary, Alta.
Aug. 16-Sept. 2	Canadian National Exhibition, Toronto
August 30	B.C. Student Conference, sponsored by the A.A.C.S., Calgary, Alta.
Aug. 17-Sept. 2	Pacific National Exhibition, Vancouver
September 2	A.A.C.S., at Cultus Lake, B.C.
September 2	Labour Day
September 7	Youth Evangelism Workshop and Conference at Grace, Scarborough, 1580 McGowan Rd., just N. of No. 401, next to Channel 9 T.V., Agincourt, Ont.
September 28	All-Ontario CLAC Rally, which will be held in Toronto.

De meeste van deze samenkomsten zijn gadverteerd in ons blad. Wij verwijzen naar die advertenties voor verdere bijzonderheden.

THE HISTORY OF THE NETHERLANDS

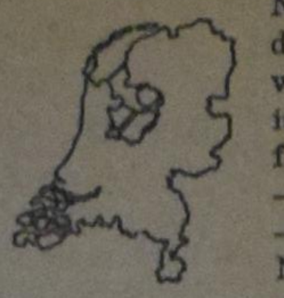

BY D. J. VAN DIJK

20. *The French Era*

The decline of the Dutch Republic in the 18th century was perhaps best displayed in the way the French invaders were welcomed. There was no question of any national resistance. Yet there was little real enthusiasm for the French ideals. Except for the very happy Patriots, the majority of the population played a waiting game.

During the first months of the French occupation several things happened. The Republic of the Seven United Netherlands was ceremoniously abolished and replaced by a unitarian state, the Batavian Republic, so called because the Patriots genuinely believed that all true Dutchmen sprang from a Germanic tribe, the Batavians. The post of Stadtholder was done away with; nobility, regents' privileges, the Calvinist State Church, and a few other old-fashioned notions were also ousted. All males older than 20 were enfranchised and were, patterned on French and American examples, to elect an assembly which was to make a constitution.

This more or less democratic people's representation was given the name of National Assembly. It was immediately presented with the French bill, the Hague Treaty which called for eternal loyalty of the Republic to France, millions of florins for war-damages and the obligation to feed and clothe 25,000 French soldiers for an indefinite period. The citizens didn't like this, but hardly reacted, not even when Holland had to side with France in another war against England and practically all Dutch colonies were captured by the British.

Meanwhile the Assembly had completed the draft constitution, but the voters rejected it. This is where the Patriots' leader, Daendels, interfered. With the aid of the French envoy he organized a few theatrical, but bloodless minor coups, and that is how, in 1798, the first Constitution came about, which strongly resembled that of France, obviously! Very important was the legal equality of all citizens and religions. Now the Roman Catholics (some 40% of the population), as well as the Jews, became full Netherlanders.

Actually the French still thought that the Dutch were very wealthy. But the fleet was weak, old-fashioned and not well run, and the greater part of it went over to the British without more ado. Since the Republic's riches were mainly based on investments overseas, they were no good to the French.

In France, Napoleon became a dictator called First Consul. He hoped for strong support from the Republic in his war against England and when things went wrong blamed his failure on the Dutch. So he introduced a new administration for the Netherlands, abolishing the greater part of the democratic regulations of the first constitution. But to no avail! The Dutch population remained apathetic. Three quarters of the electorate didn't show up for the vote on the new constitution. They just couldn't care less. In 1802 Napoleon made peace with England and Dutch trade with the colonies was open again. All Dutch ships still available sailed out, but before they had a chance of returning from their first trips, war with England was resumed and most vessels were captured by the British. A period of deep poverty came over the Netherlands.

In 1805, Emperor Napoleon instituted a new rule. The Batavian Republic also got a one-man authority in the person of the capable Rutger Jan Schimmelpenninck. He and his ministers did many good things in the first year of their administration. They made new taxes, introduced a land-property register and took measures to improve school education which at that time was in a very poor state.

But Napoleon wanted to make the Republic a Monarchy, and so Schimmelpenninck was ousted to make place for Napoleon's youngest brother, King Louis Napoleon, probably the most decent member of the whole family, a benevolent, not too intelligent man who had the best of intentions towards his new subjects and all too readily forgot that he was just a puppet. He often showed his good heart and soon got to grips with his big brother who demanded strict adherence to his Continental System which forbade all trade with England, required the levying of special interest taxes on the national debt, and the introduction of conscription which meant general compulsory service in the French army. Louis strongly opposed his brother and, as a result, he was deposed. The Netherlands was then annexed. A French viceroy was stationed in The Hague, French custom-officers controlled the Dutch beaches, French prefects ruled the newly formed Dutch provinces which no longer had any autonomy whatsoever.

Once again the Dutch population reacted only very weakly; there was no resistance movement. Many thousands of Dutchmen served in the Napoleontic forces in Spain, and more than 15,000 followed Napoleon, as conscripts, on his disastrous campaign to Russia. It was not until October 1813 (that is after the Emperor's great defeat at Leipzig) that a Dutchman — Gijsbert Karel van Hogendorp — prepared the liberation of the Netherlands, though he sought in vain the support of the former Republic's regents.

When the French troops and officials started to withdraw from Holland, Van Hogendorp proclaimed the Netherlands' independence. The citizens backed him up, but not before they were sure that the French had really left the country. He sent messengers to find the son of the latest Orange stadtholder to be the king of the resurrected Netherlands. And while the Russians and Prussians were nearing the centre of the country, this new William landed on Scheveningen beach. He said he refused to rule without a constitution, ignored Van Hogendorp's help and had himself ceremoniously proclaimed Sovereign Monarch of the Netherlands, in Amsterdam.

The Vienna Congress decided that the Southern Netherlands were also included in his kingdom and it promised him the entire Rhine area. But then Napoleon unexpectedly returned from his exile in Elba and seized power again in France. King William I of the Netherlands had the common sense to declare war on France, as soon as Napoleon led his forces to the North. The English General Wellington was completely baffled by Napoleon's rapid attack, after first having defeated the Prussians. But during the 100 day campaign the later King William II and the Dutch generals (who had learned their tricks in the French Emperor's service) refused to obey Wellington's order to withdraw on Brussels. They advanced on Quatre Bras, held out for 24 hours, repelling all French attacks by the legendary Marshall Ney, thereby enabling Wellington to regroup his forces in such a way that Napoleon's attack next day at Waterloo resulted in complete defeat.

The reconvened Vienna Congress didn't hesitate in giving Belgium to the Netherlands, as a bulwark against France. But, much to the rage of William I, the Rhine area (with its rich industries) was granted to Prussia. For this first Dutch king had many modern economic ideas and he saw industrialization as a must for the prosperity of his realm.

(Radio Nederland)

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Declare
6. Large worm
9. Hunter of certain marine carnivores
10. Mast
12. Golfer, Arnold ——
13. Crown of the head
14. Jewish month
15. Small cut
17. Golf term
18. Scatter
20. Grunted
22. Slave
24. Ingredients for salad
25. Height: abbr.
27. Ever: poet.
28. Host
31. Places
34. Strong feeling
36. LBJ, for one: abbr.
37. Alcoholic beverage
38. Tab
40. Protestant denomination: abbr.
41. Drake and Landon (nicknames)
43. Flowering shrub
45. "Abner" and "Diamond"
46. Simpler
47. Affirmative vote
48. Cuffs

DOWN
1. Combat engineer
2. Dancer's cymbals
3. Gifts to the poor
4. Adolescent years
5. Blundering
6. Sixth sense: abbr.
7. Splashed
8. Fabric-like satin
9. Quarrels
11. Bamboo-like grasses
16. Skin opening
19. Winged insect
21. Enclosures: Scot.
23. Dart
26. Work hard
28. Lawful
29. Iago's wife
30. Loops
32. Indian tents
33. Smudge
35. Cactus
39. "Leaning Tower" city
42. Compass point
44. Tear

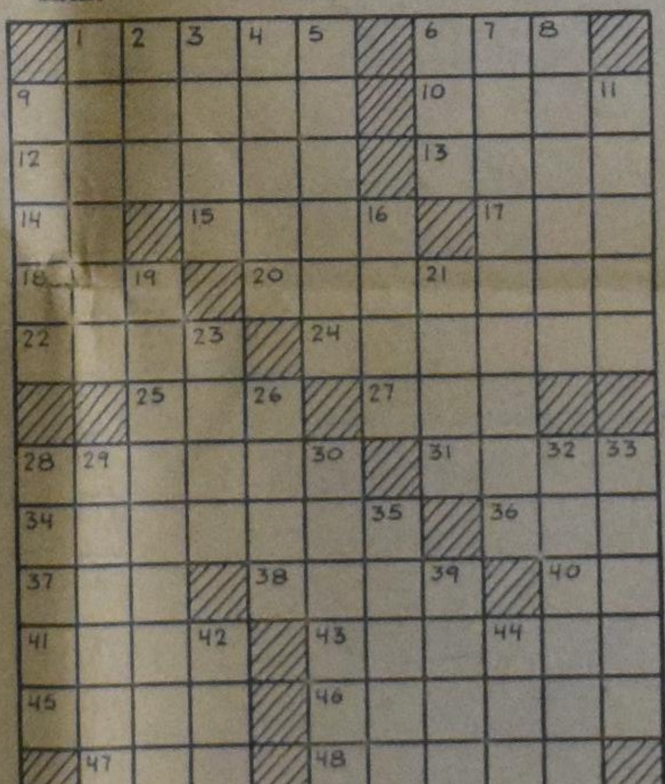

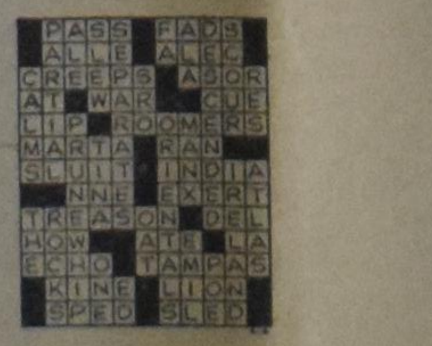

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT,
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada and the U.S.A. $5.00 per year; for 2 years $9.00; for 3 years $13.00. Yearly subscription for other countries $6.00. Payment by cheuqe 15¢ extra.

Een premie boek als beloning!

Wij stellen het ten zeerste op prijs wanneer U ons helpt het aantal abonnees te vermeerderen. Daarom zenden wij U gratis een premieboek voor het werven van een nieuwe abonnee. De enige bepaling is dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $5.00 opstuurt!

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp. Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktjik van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl. Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

GODS WERELDPLAN EN DE EVOLUTIE, Dr. H. J. Flipse.
Het moderne onderwijs beweert: godsdienst is een kwestie van geloof en dat heeft met wetenschap niets te maken.
Wil men echt wetenschappelijk de waarheid benaderen, dan moet men met God rekening houden.

GESPREKKEN ACHTER HET GORDIJN, P. Terpstra.
De schrijver is een journalist en schreef reisreportages uit binnen- en buitenland. Dit boek geeft een belangwekkende reportage van zijn ontmoetingen achter het ijzeren gordijn.

DE GEHEIMZINNIGE VLAM, Jelles Limburg.
De schrijver, die bekend staat als een goede schrijver, heeft dit meeslepend verhaal geschreven. Hij weet wat er in het hart van een liefhebbende jonge vrouw kan omgaan.

PA BAKKER EN ZIJN OMGEVING, P. Mons.
In Pa Bakker zien wij onszelf in ons gewone door-de-weekse pak. Echt een boek ter opvrolijking van uzelf en uw vrienden.

DE ONBEREIKBARE PLANEET, H. Greven.
Een ruimtevaart roman. De gebeurtenissen in Azië en de toenemende macht van een communistisch China hebben de schrijver geïnspireerd tot een toekomstbeeld dat huiveringwekkend zou zijn, ware het niet dat de schrijver ons tegelijkertijd diep doordringt met het besef dat er boven de absolutering van het kwade een andere Macht staat.

DE MODERNE ROMAN IN OPSPRAAK, C. Rijnsdorp.
De schrijver is een litterair mens. In 1965 ontving hij het eredoctoraat in de letteren aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. "De Moderne roman in opsraak" bevat een keuze uit zijn talrijke kritieken over de moderne litteratuur.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU (zesde druk), door ds. J. Overduin.
Tijdens de bezetting heeft de bekende ds. J. Overduin ruim anderhalf jaar gevangen gezeten in vier gevangenissen en twee concentratiekampen. In dit boek beschrijft hij zijn ervaringen op een sobere en zakelijke wijze.

DE GEHEIME OPDRACHT, door J. E. Hunter.

'T BEGON ONDER MELKENSTIJD, door G. J. Peelen (17e druk). De belevenissen van Jan Peelen, de broer van de schrijver, die op grond van zijn daden in de slag om Arnhem de Militaire Willemsorde kreeg.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk)
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (Dr. P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eijkman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn.)

HET UILEN-NEST, door W. Schippers.

Voor twee abonnees:

DE LEGE PLAATS, door Annie Oosterbroek-Dutschun. (Derde druk.)
Een mooie roman van een bekende Nederlandse schrijfster.

BONUS BOOKS (English)

For one subscriber:

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. The booklet portrays humility, courage and devotion.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

For two subscribers:

SVETLANA, THE INCREDIBLE STORY OF STALIN'S DAUGHTER, by Martin Ebon. (With twenty-one photographs.)
Here, for the first time, is the unique story of — her soul-searching, heartrending decision to abandon her children and escape to the West — her mother's hideous suicide — her lonely Kremlin childhood — her father's strange death — her three ruined marriages.

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
The most important book Dr. Graham has written.

UNCLE TOM'S CABIN, by Harriet Beecher Stowe.
This thrilling story, with the dramatic episode of Eliza's escape, is a classic, which moves any reader.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author, a native from Toronto, tells in her first novel, Least of all saints, how Andrew Connington, pastor of a fashionable Toronto church must bring his natural desire into line with the dedicated profession he has chosen.